

РІК LXIV, Ч. 4

КВИТЕНЬ – 2007 – APRIL

№ 4, VOL. LXIV

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ – PUBLISHED BY UNWLA, INC.

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

“НАШЕ ЖИТТЯ”

Рік заснування 1944

Виходить раз у місяць

СУА – неприбуткова організація

Засновник Українського Музею в Нью-Йорку

UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

“OUR LIFE”

Published since 1944

Non-profit organization

Founders of The Ukrainian Museum in New York, N.Y.

PIK LXIV

КВІТЕНЬ

Ч. 4

Головний редактор – **Ірена Чабан**
 Редактор англійської частини – **Тамара Стадниченко**
 Мовний редактор – **Лев Чабан**

Редакційна колегія:

Ірина Куровицька (з уряду) – голова Союзу Українок Америки
Марта Богачевська-Хом'як, **Любов Волинець**, **Ася Гумецька**,
Анна-Галія Горбач, **Галина Кирпа**, **Марта Тарнавська**
Катерина Немира (з уряду) – пресова реф. Головної Управи СУА

Адміністратор: **Наталія Дума** (год. праці – 8:30-2:00)

Адреса адміністрації і редакції:

203 Second Avenue, New York, NY 10003
 Тел.: (212) 533-4646 Fax: (212) 533-5237

Річна передплата в США

Для членів СУА \$25.00

Для інших передплатників \$40.00

Поодинокі число \$3.00

В країнах поза межами США ..... US \$50.00

VOL. LXIV

APRIL

№ 4

Editor-in-Chief – **Irena Chaban**
 English Editor – **Tamara Stadnychenko**
 Ukrainian Language consultant – **Lev Chaban**

Contributing Editors:

Iryna Kurowyckyj – UNWLA Inc. President
Martha Bohachevsky Chomiak, **Lubow Wolynets**, **Assya Humetsky**
Anna-Halia Horbach, **Halyna Kyrypa**, **Marta Tarnawsky**
Kateryna Nemyra – Press

Administrator: **Natalia Duma** (Office hours – 8:30-2:00)

Editorial and Administration Office:

203 Second Avenue, New York, NY 10003
 Тел.: (212) 533-4646 Fax: (212) 533-5237

Annual subscription in the USA for UNWLA members \$25.00

Annual subscription in the USA for other subscribers \$40.00

Single copy \$3.00

Annual subscription in countries other than USA ..... US \$50.00

ЗМІСТ

Святкові бажання	1
Василь Дубина . Стара церковця.....	1
Веснянка	1
Любов Дмитришин-Часто . Цілий світ не повинен забути	2
Лідія Орел . Поезія народних свят та обрядів України	2
Збережемо “Наше Життя”	5
Ростислав Доценко . Заслужена Українка емігрантської України	4
Людмила Скірда . Справедливість	7
Міля Лучак . Із циклу: операція “Вісла”	8
Катерина Кіндрась, Валентин Лабунський . Куди прибіється “нова українська хвиля”?	8
Our Life	
Iryna Kurowyckyj . From the Desk of the President	11
Remembering Chornobyl!	13
Tamara Stadnychenko . International Opera Project Takes Center Stage in Dnipropetrovsk	14
Maksym Rytsky . A Shelf	17
Ihor Magun . Stress Management	18
Ірина Куровицька . Новини Головної Управи СУА	19
Діяльність округ і відділів СУА	23
Переступили межу вічності	28
Добродійство	31
Нашим дітям	34
Смачного!	36

На обкладинці: Гаїлки біля церкви св. Юра в Нью-Йорку.

Підписано до друку 26 березня 2007 р.

Ірина Куровицька, голова СУА. Ірена Чабан, головний редактор.

Редакція журналу зберігає за собою право на мовне редагування і скорочення матеріалів, веде листування з читачами лише на сторінках часопису.

Рукописи, які не були замовлені редакцією, не повертаються.

Редакція не завжди поділяє позицію авторів.

За точність викладення фактів відповідає лише автор.

При передруці посилання на “Наше Життя” обов'язкове.

“OUR LIFE” (USPS 414-660) is published monthly (except August) by Ukrainian National Women's League of America, Inc.,

203 Second Avenue, New York, N.Y. 10003

ISSN 0740-0225

Periodicals Postage Paid at New York, NY and at additional mailing offices. (USPS 414-660)

Postmaster: send address changes to

“OUR LIFE”, 203 Second Ave., New York, NY 10003

© Copyright 2006 Ukrainian National Women's League of America, Inc.

Друковано в COMPUTOPRINT CORP.

1360 Clifton Ave., #402, Clifton, NJ 07012

Tel.: (973) 574-8800 Fax: (973) 574-8887 e-mail: computopr@aol.com

Передплати за журнал “Наше Життя” просимо присилати на адресу канцелярії СУА у Нью-Йорку
 203 Second Ave, New York, N. Y. 10003

Please forward all queries and annual subscription fees for *Our Life* to
 UNWLA, Inc., 203 Second Avenue, New York, NY 10003

Просимо звернути увагу на зміну цін передплат,
 які діятимуть з 1 січня 2007 р.

Христос Воскрес!

Воістину Воскрес!

Василь ДУБИНА

ІЗ ПРАЗНИКОМ РАДІСНОГО СВЯТА
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ
ЩИРО ВІТАЄМО

ПРОВІД ТА ЧЛЕНСТВО СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ
НА ЧОЛІ З ГОЛОВОЮ ІРИНОЮ КУРОВИЦЬКОЮ,
ЧЛЕНІВ РЕДАКЦІЙНОЇ КОЛЕГІЇ,
ДОБРОДІЇВ, СПІВПРАЦІВНИКІВ, АВТОРІВ,
ПРИХИЛЬНИХ КРИТИКІВ ТА ЧИТАЧІВ!
ВІТАЄМО ВСІХ ЛЮДЕЙ ДОБРОЇ ВОЛІ!

Стара церковця на узгір'ї –
Мого містечка Божий цвіт,
Що і в житті печально-сірим
Щасливо дивиться на світ.

В ній сили б'ють непереможні,
В ній затишок від бур і гроз...
І кожна весну на Всеношній
Там появляється Христос.

*Екзекутива Союзу Українок Америки.
Редакція журналу „Наше Життя“.*

ВЕСНЯНКА

(З народного)

Ти, зозуленько сива,
Ти нас розвеселила,
Як почала кувати –
Повиходили з хати.

Ой вийшла сестра з братом,
Ой вийшла мама з татом,
Ой вийшли усі дівоньки –
Виводять гаївоньки.

*Зі світлими святами Воскресіння Христового пересилаю
усім моїм Рідним і Приятелям побажання міцного
здоров'я і веселих свят!*

Вітаю урядовців і видавців журналу “Наше Життя”!

Яра Ріпецька фон Гельбіг.

Наша вельмишановна добродійка Яра Ріпецька фон Гельбіг неодноразово обдаровувала журнал своїми щедрими пожертвами і цим разом склала 500 дол. для оплати кольорової обкладинки “Нашого Життя” (через 56-й Відділ Союзу Українок Америки в Норт Порті, Фл.).

Щиро дякуємо!

Екзекутива Союзу Українок Америки.

Редколегія і редакція журналу „Наше Життя“.

ЦІЛИЙ СВІТ НЕ ПОВИНЕН ЗАБУТИ

Цілий світ не повинен забути,
Як піднялась Чорнобильська
хмара,
Як шугнула до неба й покрила
Україну пекельна примара.

Зблідли села, покрились імлою
Всі ліси в незбагненній тривозі,
Київ-град оповився журбою:
Україна – в смертельній загрозі.

Цілий світ не повинен забути,
Як ридала Українська Мати,
Над синами, що в полум'ї гинли,
Щоб для інших життя рятувати.

Радіяції привид прозорий,
Бродить нині шляхами Вкраїни,
Стигнуть в небі стривожені зорі,
Оглядаючи пекла руїни.

Цілий світ не повинен забути,
Як над Прип'яттю, в зелен-
розмаї
Ще недавно сміялися діти,
А тепер їх немає... немає...

Над Чорнобилем час зупинився,
Понад Прип'яттю вітер гуляє,
Свище в кожну порожню щілину,
Марно людського духу шукає...

Цілий світ не повинен забути...

Любов Дмитришин-Часто

*Таня Д'Авіньйон,
Чорнобильська Зона, 1990 р.
Фотоальбом "Просто Україна",
1998.*

ПОЕЗІЯ НАРОДНИХ СВЯТ ТА ОБРЯДІВ УКРАЇНИ

БІЛИЙ ТИЖДЕНЬ КРАСНОЇ ВЕСНИ

Найбільшим святом після Різдва на Україні є Великдень.

У давнину це було свято весняного сонця й пробудження природи, а після прийняття християнства – Воскресіння Христове. Та цьому святі передують ціла низка весняних урочистостей. Сьомого квітня (за новим стилем) справляють Благовіщення. Цього дня вважається за гріх будь-яка робота, особливо суворо забороняється шити та прясти, а також працювати на землі. На Благовіщення святять проскури – прісні хлібці, які наділяються цілющими властивостями. Наші предки дбайливо їх зберігали і вживали при хворобах.

Цього дня зранку випускали на волю птахів, що символізувало прихід весни. Пасічники виносили вулики (якщо погодні умови не дозволяли це на Теплому Олексія).

У цей час села наповнюються гомоном. Весна приносить надії та сподівання. Побутувала прикмета, що коли на Благовіщення дівчина знайде квітку первоцвіту, то протягом року вийде заміж. (До речі, проліски ставили у воду, якою потім вмивалися).

Кожний Весняний тиждень має певне смислове навантаження. За тиждень до Великодня – Вербна неділя. Хоч і холодна вона часто буває, люди до неї недарма приказують: „Прийшов вербич – кожуха теребич” – зате урочиста. Саме в цей день освячують вербу, й освяченими гілками люди похльостують одне одного, приказуючи: „Не я б'ю, верба б'є. Через тиждень – Великдень. Недалечко червоне яечко”, „Будьте дужі, як вода, родючі, як земля, веселі, як весна, а красні, як сонце!” Це свято походить від легенди, за якою шлях Ісуса Христа був устелений вітами фінікових пальм при його

в'їзді до Єрусалиму. На слов'янських землях ці рослини замінила верба, яка найпершою прокидається після зимового супокою, і цей дотик верби є також прилученням до загального розвою природи. В деяких регіонах України вербові гілочки використовували згодом для вигону худоби на пашу, в інших – ними загнічували паски або застосовували як ліки.

За Вербною Неділею наставав Білий, Чистий або Страсний тиждень, найурочистішим днем якого був Чистий четвер. На Україні до цієї дати обов'язково вичищали оселі, мастили, розмальовували хати та печі. Столи застеляли гарними скатертями, діставали зі скринь найкращий одяг. Особливо ретельно прибирали покуть: перед образами вішали голубів із паперу чи дерева, прикраси з соломи („павуки“), і виготовляли писанки, фарбували крашанки. У Чистий четвер купали дітей, допомагали митися старим, немічним та хворим рано, до схід сонця, „доки ворон діточок не скупав“. За народним повір'ям, хто „випередить“ ворона, – обов'язково одужає.

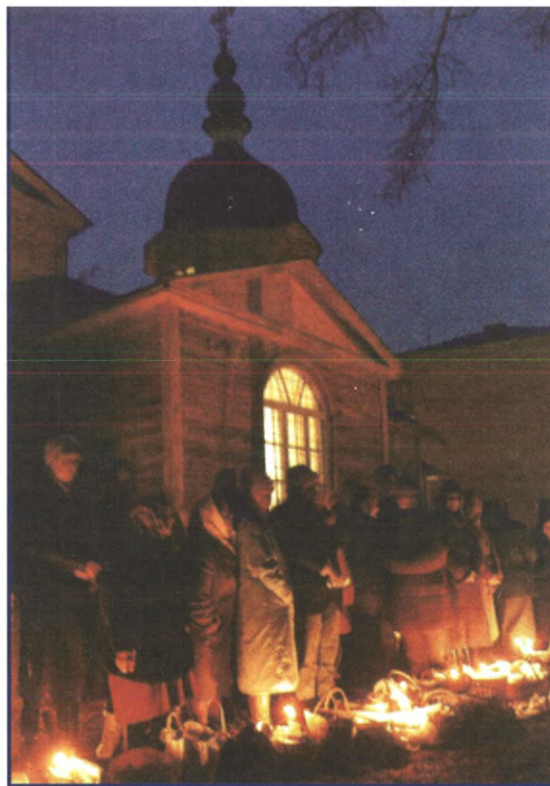
У церкві під час Служби в цей день оповідається про страсті та знуцання, вчинені над Христом, звідси й назва – Страсний.

Цього дня „сукали“ (лили) свічки – „трійцю“. Одна – сонцю, друга – покійним роду, третя – на здоров'я й щастя живим. Страсну свічку прикрашали сухим зіллям, що залишилося від Маковія, Купала чи Зелених свят. Запалену в Страсний четвер свічку несли від храму в спеціальній посудині, засвічували від неї лампадку на покуті. З нею на Страсті господар вимолював, щоб роїлися бджоли. Вірили, що освячена на Чистий четвер свічка відганяє від оселі грім та блискавку, тому називали її ще громничкою. Цією свічкою випалювали на сволоці хрест, щоб лихо минало хату. Вважалося, якщо свічкою користуватися три роки або її вистачить на 12 разів, то родині щаститиме.

Четвер мав ще й іншу назву на Білому тижні – Навський Великдень, бо за давніми переказами цього дня навідуються померлі родичі. Подейкували, що можна також побачити відьму за осиковими ворітьми або осиковою бороною.

Колись у Страсний четвер старі люди вечеряли кутею з медом та іншими пісними стравами.

Четвер заступає Страсна п'ятниця, коли з церкви виносять Плащаницю й тричі обносять о довокола храму. З цього часу люди живуть у щем-

*Таня Д'Авіньйон, Великдень, Борова, Київщина, 1991 р.
Фотоальбом "Просто Україна", 1998.*

ливому очікуванні найкрасивішого дня весни, готуючись його зустріти. Починаючи з п'ятниці, печуть паски з пшеничного борошна на опарі, додаючи молока, цукру, яєць та різних прянощів: корицю, шафран тощо. (Колись пекли три паски – сонцю, покійним і живим). Хвилюється господиня: чи виходяться паски, чи вдадуться? Напалюють піч дровами, які по поліну упродовж Великого посту щочетверга скидали на горище. У хаті не можна голосно розмовляти, згадувати паску. Вчинене в діжі, макітрі або дерев'яних ночвах тісто розкладають у спеціальні форми – пасківники. Дають йому підійти кілька разів і саджають у піч – із молитвою, щоб і діти були такі ж пишні. Паски прикрашають хрестом та написом „Христос воскрес!“, а також мастять збитим білком з цукром, посипають кольоровим пшоном та подрібненими цукерками. Спечені паски зберігають у коморі або на полиці в хаті, а одну протягом усіх великодних свят тримають на столі у мисці.

За п'ятницею надходить Великодня субота, в яку готують писанки та крашанки. Жінки та дівчата розмальовують їх, уславляючи животворність сонця, розвиток природи й нескінченність життя.

Продовження на стор. 27.

ЗБЕРЕЖЕМО “НАШЕ ЖИТТЯ”

Щоб зберегти подальше видання і розповсюдження нашого журналу складаємо 1,000 дол. на Пресовий Фонд „Нашого Життя”.

Андрій і Таїса Рак.

З нагоди річниці вінчання Лідії і Ореста Білоусів разом із найкращими побажаннями всіх благ складаємо 100 дол. на Пресовий Фонд журналу “Наше Життя”.

Ірина і Ярослав Куровицькі.

З нагоди 50-ліття вінчання Ірини і Ярослава Куровицьких разом з найкращими побажаннями складаю 100 дол. на Пресовий Фонд журналу “Наше Життя”.

Іванна Ратич.

Дорогі союзники 83-го Відділу США!

Ми щиро вдячні за Вашу увагу до нас, а саме за пожертву Служби Божої за наше здоров'я і чудових медведиків для нашої онучки.

З вдячності складаємо 250 дол. на Пресовий Фонд журналу “Наше Життя”. Нехай Всевишній допомагає Вам у Вашій благородній праці!

З пошаною Стефан і Володимира Сливоцькі.

83-й Відділ США в Нью Йорку сердечно дякує панству Сливоцьким за щедрю “коляду”.

До Екзекутиви Союзу Українок Америки

Щиро дякую за Вашого листа. Залучений до нього чек був, однак, великою для мене несподіванкою! Коли я давала згоду на свою участь в праці журі Конкурсу Ковалевих, я не сподівалася на будь-який гонорар. [...].

Посилаю чек (100 дол.) на цю ж суму на Пресовий Фонд журналу “Наше Життя”. Я рада, що цьогорічний конкурс увінчався успіхом і приносить добрий розголос для США. Бажаю Вам успіхів в організації цих конкурсів і в майбутньому.

Із щирим привітом Марта Тарнавська.

Щиро дякуємо нашим великодушним жертводавцям!

Екзекутива Союзу Українок Америки.

Редколегія і редакція „Нашого Життя”.

ЖІНОЧІ ПОРТРЕТИ УКРАЇНСЬКОЇ ІСТОРІЇ

Ростислав ДОЦЕНКО

ЗАСЛУЖЕНА УКРАЇНКА ЕМІГРАНТСЬКОЇ УКРАЇНИ

Любов Дражевська (12 вересня 1910 р., Харків – 29 квітня 2006 р., Нью-Йорк) належить до найсимпатичніших – не побоюсь цього сентиментального слова – творчих особистостей української діаспори. За фахом геолог, вона не меншу фаховість виявляла в різноманітних ділянках громадського життя, за які їй доводилося братись на еміграції, а гарту виживацького набралася “у країні Сталіна, у Країні Рад” (як співалось в одній

“популярній” пісні більшовицької епохи).

Батько її, Артем Дражевський, походив із селян і замолоду ще вступив до партії соціалістів-революціонерів (есерів). На початку першої світової війни його мобілізували до армії; у перші місяці після лютневої революції, перебуваючи в Тифлісі (по-сучасному – Тбілісі), він проводив там плідну націонал-просвітницьку роботу серед українців у вояцьких уніформах. Згодом, уже в

Україні, перейшов до лав українських есерів, був дуже діяльним, зокрема, в кооперативному русі. Мати Любові працювала лікаркою. Артема Дражевського вперше репресувало Чека з політичних мотивів у 1927 році; відбувши трирічне заслання, він повернувся до Харкова, де 1937 року дістав уже двадцятирічний присуд, якого таки добув до кінця: помер у 1939 р. в концтаборі на Далекому Сході, так і не допливши до Колими, “звідкіль вже нема повороту” (слова з в’язничної пісні, званої колись на весь Радсоюз).

Тим часом донька його, ще за юних літ розохотившись до школярської журналістики, в 1928 р. вступила на літературний факультет Харківського інституту народної освіти (тоді всі університети в підрадянській Україні були так перейменовані), проте не минуло й року, як її, “дочку контрреволюціонера”, виключили з ХІНО.

На початку 30-х років деякий час Любов працювала в новоствореному видавництві “Українська Радянська Енциклопедія”, укладаючи картотеку статей для запланованого багатотомного видання (з нього вийшов друком аж один том, та й той невдовзі так ретельно вилучався “органами” у передплатників, що жодного його примірника з архівних сховищ не спромігся видобути М. Бажан, коли готувалася в післясталінську добу нова “УРЕ”, як ідейна противага до “буржуазно-націоналістичної” “Енциклопедії українознавства”). Потім закінчила харківські курси техніків-геологів і кілька місяців набувала досвіду в геологічних експедиціях. Невжарт перейнявшись геологічною наукою, вона вступає на геолого-географічний факультет Харківського педінституту професійної освіти (чергове перейменування університету). Звідси її через два роки по-новій викурюють, виявивши, що батько в неї “контрреволюціонер”, та й чоловік – Юрій Лавріненко (широко знаний у повоєнній еміграції літературознавець, з яким Любов була у шлюбі у 1929-41 роках) теж устиг зробитися антирадянщиком і

Любов Дражевська

політв’язнем. Тож мусила молода “геологиня” працювати польовим геологом у різних районах європейської Росії і в Норильському Заполяр’ї, де випало їй “помилуватися” зблизька “виправно-трудовами” концтаборами. Війна 1941 року застала Дражевську на Північному Кавказі, звідки проліг нелегкий шлях через Наддніпрянщину до середньої Європи, а в 1949 р. й до Нью-Йорку в США, її останнього земного осідку.

Вже перші повоєнні роки Л. Дражевська активно друкується в пресі, аналізує політичні події в Україні й світі, відгукується на розмаїті явища еміграційної дійсності.

Її статті знаходимо в десятках українських періодичних видань Європи й Америки (“Українські вісті”, “Український голос”, “Народна воля”, “Листи до приятелів”, “Свобода”, “Наше Життя”, “Нові дні”, “Сучасність”, “Віра” та ін. газети й журнали, а також альманахи). А на життя в Західній Німеччині вона заробляла як перекладачка з англійської у Центральному Представництві Еміграції (ЦПУЕ). З переїздом до США в 1950 р. Української Вільної Академії Наук, заснованої ще в Європі, Дражевська стає однією з найдіяльніших її співробітниць. Вона і референт, і редактор або співредактор ряду поважних видань (як от двотомника С. Петлюри “Статті, листи, документи”, т. 1, 1956, т. 2, 1979, чи спільно з Наталею Лівницькою-Холодною підготовлений до друку великоформатний том майже на тисячу сторінок “Лєся Українка. Хронологія життя і творчості”, 1970, що його уклала Лєсина сестра Ольга Косач-Кривинюк). У 1950-54 рр. вона працювала в “Голосі Америки”, поки це радіо не перемістилось до Вашингтону, а пізніше не раз готувала матеріали й для радіовисильні “Свобода”.

Вирішивши довершити свою професійну освіту, Л. Дражевська на геологічному факультеті Колумбійського університету здобула ступінь магістра (1959), потім перекладала на англійську чимало геологічних досліджень (не тільки статті, а й дві книжки), і своїх геологічних праць деши-

цю видала по-англійському, та ще понад 15 років відбула куратором геології у Патерсонському музеї. Однак і в подальшому вона не поривала зв'язку з УВАН, ставши вже її членом-кореспондентом, з 1981 р. редагувала щорічний бюлетень “Новини з Академії”, була членом управи Українського музею, головою комісії преси й публікацій – загалом виступала в ролі “постійного літописця Академії”, як шанобливо висловився про неї великий науковець і довголітній голова УВАН Юрій Шевельов. І увесь цей час залишалася ревним дописувачем української преси. Це й суто мемуарні статті (“З вікна тюрми і під тюрмою”, “Спогад про Харківський університет – 1928-29, 1933-35 рр.”, “Шкільні роки”, “Як я вчилася англійської мови”, “Один з них” – розповідь про батька, “Заполярна Одісея” і т.д.) і біографічні нариси, часто перевиті документальними фрагментами чи цитатами з оповідей своїх героїв – художників і театральних діячів (Яків Гніздовський, Петро Холодний молодший, Йосип Гірняк, Олімпія Добровольська, Анатолій Гончаренко), політиків і журналістів (Симон Петлюра, Володимир Кедровський, Іван Кедрин-Рудницький), письменників і перекладачів (Олена Пчілка, Докія Гуменна, Марія Туркало), вчених-природознавців (Володимир Вернадський, Михайло Ветухів, Олена Яценко), співаків (Григорій Павловський, Ганна Шерей) і т.д. А ще ж у добробку Дражевської численні записи споминів тих, з ким її зводила доля – наприклад, текст під назвою “Відкриття Академії” (це розповідь на сесії УВАН 1948 р. відомого літературознавця Павла Зайцева про передісторію української АН на поч. 20-х років зі своєрідною характеристикою В.Вернадського, А.Кримського, С.Єфремова, М.Грушевського та інших чільних науковців). До близьких знайомих Дражевської належала Ізидора Косач-Борисова – Лесина сестра, колишній політв'язень і пізніший політемігрант – так от наша авторка не лише написала пару статей про неї, а й неозноразово занотовувала її спогади (приміром, колоритний етюд із Лук'янівської тюрми про сліпу жебрачку з-під київської Лаври, засуджену 1937 р. за шпигунство на користь Польщі, бо та жінка, постукавши в двері польського консульства, одержала звідтам якусь копійчину й жменьку чогось їстівного на додачу... Чим не красномовний доказ, що “жить стало лучше, жить стало веселей”, як прорік десь у тому часі вусатий “вождь і учитель”

з кремлівської трибуни!). Ще не можна не згадати бодай кількох змістовних статей Дражевської з життя на уярмленій батьківщині та у вільніших краях поза нею: “Міжнародна конференція ДП і політемігрантів” (1947), “Із пригод золотопогінного ловця дівських душ” (1948), “Збори українських інтелектуалів у Нью-Йорку” (1949), “Перші 5 років” (про укр. літ.-мист. клуб у Нью-Йорку, 1955), “Основні моменти з історії УВАН у США” (1961), “Діти – 1933 – Голод” (1978), “Участь українських письменників у діяльності ПЕН-клубу” (1981), “Радянський терор проти української інтелігенції в 30-х рр.” (1987), “Перші кроки “недостріляних” українців у повосенній Америці” (1991)...

Конкретно мовиться тут лише про вибірку децими з творчої спадщини Л. Дражевської – що ж, коли бібліографії її друків ще немає, вже не кажучи про відсутність анотованих покажчиків тисяч видань української періодики за всі роки по всіх світах. Як нема в Україні досі – на всеукраїнський сором! – державного науково-дослідного інституту діаспори, який взяв би на себе цей огром відродженської роботи.

А щодо Л. Дражевської, то ще ж велика кількість фактичної інформації криється в її записниках і нотатниках, декотрі з яких містять записи олівцем піввікової давности і вже, мабуть, ледь прочитні... Відомо, що значну частину свого архіву Дражевська передала на схов до Колумбійського університету; якась частина його зберігається у фондах УВАН, та й у приватних руках немало, очевидячки, ще “спочиває”.

Свого часу до зібрання праць Л. Дражевської чимало зусиль доклала (спільно з авторкою) незабутня Надійка Світлична, надіславши згодом цілий блок цих текстів в Україну, де він доповнився ще київськими знахідками. І була мова про книжкове видання цієї збірки на батьківщині, і є сподівання, що воно не дуже й “колись” здійсниться – хоча б в інтересах “вужького гуртка української інтелігенції” (!), кажучи стилем одного високопосадовця з печерських пагорбів.

Особисті путівці Любові Дражевської були подостатком насичені драматичними колізіями й переживаннями, які вона не тільки мужньо переборола, а й зберегла в пам'яті, опісля все те оприлюднюючи, як нагад і осторогу для сучасників та “майбутників”, аби не допустили більше, щоб з нами таке чинили ліві й праві завойовники-визволителі зусібіч.

*Сердечно вітаємо новопризначеного
редактора тижневика „Свобода”*

вельмишановну Рому Гадзевич!

*Бажаємо успіхів у творчій праці,
нових задумів і щасливих звершень!*

*Щиро дякуємо
попередньому редакторові „Свободи”
дорогій Ірині Яросевич
за доброзичливу і дружню співпрацю!*

*Екзекутива Союзу Українок Америки
Редакція журналу „Наше Життя”.*

Ірина Яросевич і Рома Гадзевич

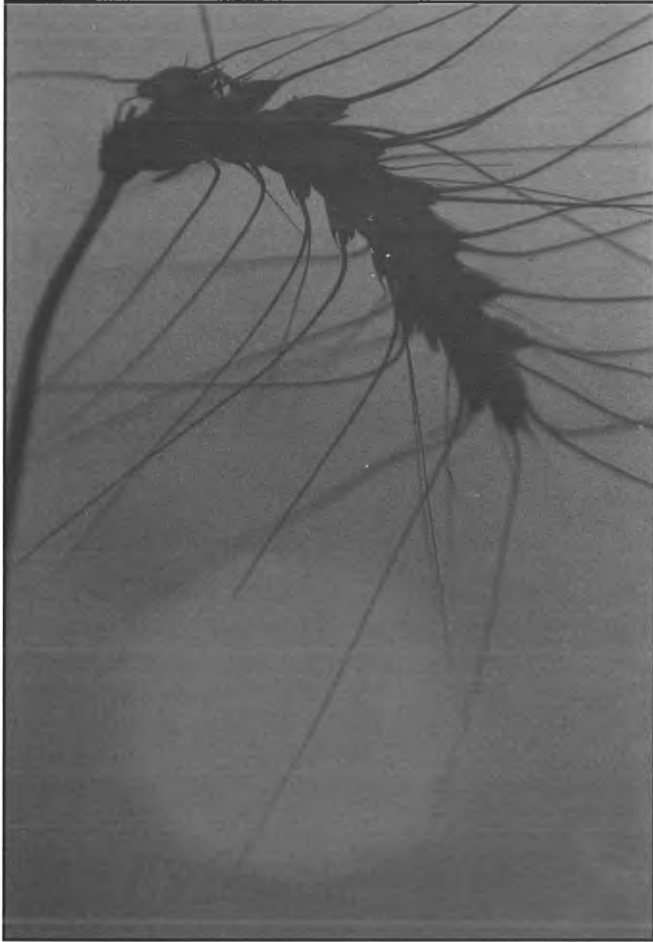
Ми, в Україні суцї, усе ще живучи у світі з пострадянським “душком”, досї обставлені фальшивою і лицемірною термінологією, коли “інтернаціоналістами” називають по-суті окупантів, а “вітчизняним” те, що насправді стосується сусідської імперії, як і “заслуженими” іменуємо тих, кому зволило вдїлити такої чести кабїнетне чиновництво (хоч, може, ці особистості не так горбом чи умом, як радше всепїдданим уклїнством перед “есбістами” той титул вислужували за вчорашнього режиму, та й досьогодні дехто ще по інерції вислужує). Але в нормальніших суспільствах слова ближче до своєї природної сутности, і Україна, хоч і як повільно, але теж мусить ближчати до нормального суспільства, бо інакшої перспективи у неї і нема, якщо вона хоче вижити в модерному “суперцивілізованому” світі. І коли називаємо заслуженою українською журналісткою – і не менш заслуженою мемуаристкою та громадською діячкою взагалі – Любов Дражевську, то це тільки скромне визнання вагомості понадпіввікової невсипущої праці її задля піднесення духовного рівня української еміграційної спільноти (та й материкової також).

м. Київ

Людмила СКИРДА

СПРАВЕДЛИВІСТЬ

Знеславлювали,
З досвідом знеславлювали...
Здавалось, все поглине сіра мряка.
Ми ж монументи скривдженим поставили
У свитах, робах і потертих фраках.
Несправедливість.
Скільки їй минає?
Планета розривається від болю.
У свитах, робах, фраках погибають,
І ми, рвучкі,
кидаємось до бою.
І важко нам.
І піт чоло туманить,
Бо мало правду відмірять словами –
Повинні ми смертельно кривду ранить
У нас самих,
У тих, що поміж нами.
Щоб від добра планета увігнулась,
Щоб зникли геть
Байдужість і сонливість,
І щоб нікому більш не заманулось
Відважувать на фунти справедливність.

Таня Д'Авіньйон, Полтавщина, 1991 р.
Фотоальбом "Просто Україна", 1998.

Міля Лучак

Із циклу: операція „Вісла”

Плаче небо над Карпатами
Чому могилами стали села
Чому із вирію не вертають птахи
Сконали солов'ї веселі
А ниви засохли від крові
Мовчать уста садів кольорових колісь
Сконали співи на марах
Сорок сьомої весни
Засохли груди Бескидів
Лемко! Чому покинув хижу
Чому зрадив свій рід
Кому залишив пні могил
І незакопаних синів Бандери
А рани лісів клюють круки
Плаче небо над Карпатами
Урагани та гальний верещать мов скажені
Аж Бог прокинувся
Лемкине! Лемкине синьоока!
Повертай до халупи
Хліб недопечений чекає у печі
Стара мати підливає цвинтар
Жбаном сльоз
І Христос появився
Над куполою сонця
Але ніхто не побачив
Над Карпатами і досі небо плаче
І ходить у чорній хустині.

КУДИ ПРИБ'ЄТЬСЯ „НОВА УКРАЇНСЬКА ХВИЛЯ”?

Подія, про яку так багато говорили й до якої так ретельно готувалися, відбулася. Третього березня в приміщенні Генерального консульства України в Нью-Йорку народилася ще одна українська громадська організація в США – „Нова українська хвиля”. Виступаючи з вітальним словом до учасників презентації „Нової української хвилі”, генеральний консул України в Нью-Йорку Микола Кириченко сказав, що це воістину історична подія, бо вперше на американських теренах українці останньої імміграційної хвилі зуміли зорганізувати своє всеамериканське громадське об'єднання.

Генеральний консул заявив також, що українські дипломати відкриті для співпраці з

новітньою хвилею. І це також було вперше. Досі Українська держава та її представництва за кордоном просто не помічали багатомільйонної армії українських заробітчан останньої імміграційної хвилі, які фактично годували Україну. Попередній президент Л. Кучма взагалі вважав, що ніякої „четвертої хвилі” в природі не існує, а є лише кілька сотень „дівок легкої поведінки”, які вирушили за кордон за „довгим долларом”. Поволі Українська держава та її достойники почали усвідомлювати, що протягом останніх 10-15 років за межі України виїхала не сотня повій, а мільйони її не найгірших синів і дочок. Нині це потужна сила, що, як зазначила у своєму виступі на презентації голова вже створеної

Художник Петро Грицик.

аналогічної організації в Канаді Анна Кісіль, лише чекає приходу до влади в Україні патріотичних сил, щоб інвестувати свої знання, досвід і капітал в українську економіку.

М. Кириченко у своєму виступі зазначив також, що Міністерство закордонних справ України цього року серед своїх пріоритетних завдань назвало й захист інтересів громадян України за кордоном та поглиблення співпраці з зарубіжним українством. Конкретно це означає спрощення візового режиму, удосконалення правової бази стосовно в'їзду-виїзду з України, визнання документів про освіту, здобуту українцями закордоння в країнах проживання тощо. „Знаю, – сказав Микола Кириченко, – що попереду у вашої організації непростий шлях, але вірю, що долати його буде легше, бо існує багатющий досвід попередніх поколінь”.

Про це саме говорила у своєму виступі й голова оргкомітету створення нового громадського об'єднання Мирослава Роздольська. „Ми схилиємо голови, – сказала вона, – перед тими, хто до нас розбудував в Америці українські „острови” й впродовж десятиліть був голосом мовчазної України на американській землі”. Мирослава Роздольська подякувала тим, хто нас, „четверту хвилю”, сприйняв такими, якими ми є, а також тим, хто не сприйняв. Бо боротьба за свою самобутність й стала тим поштовхом, який сприяв створенню на американській землі „Нової української хвилі”.

Спеціально до презентації український художник Петро Грицик, який живе й працює в Нью-Йорку, підготував фотовиставку про життя й діяльність „четвертої хвилі” в Америці. Він талановито поєднав любительські фотокартки з високопрофесійними фотографіями Тані Д'Авіньон з України. Й цим підкреслив, що хоч би де ми були й хоч би що робили, серцем і душею ми завжди там – у рідній Україні.

Невеличкий зал на другому поверсі українського генконсульства не міг вмістити всіх охочих. І це незважаючи на те, що на презентацію було запрошено лише певних осіб. Але запрошені передавали звістку про свято „четвертої хвилі” незапрошеним і кожний намагався будь-що стати свідком непересічної події.

Спроби створення подібної організації вже були. Й не один раз. Але, на превеликий жаль, попередніми ініціаторами такого об'єднання виступали люди, які насамперед дбали про своє місце „начальника” в майбутній структурі. Й коли це ставало очевидним загалу, люди відверталися від такої ідеї. Нині ж зібрати „четверту хвилю” в єдину організацію взяли зовсім інші особи. І дуже швидко процес пішов. До дня свого народження „Нова українська хвиля” підготувала не тільки саму презентацію й перекуску, а й своє перше дітище – інтернет-газету „Нова хвиля”. На святі в генеральному консульстві на великому екрані було показано перший випуск цього видання.

Інтернет-газета „Нова хвиля” ставить на меті не тільки інформувати своїх читачів, а й всіляко допомагати їм у нелегкому процесі становлення на чужині. Для цього в ресурсі газети передбачено величезний масив юридичної інформації, яка стосується найрізноманітніших сторін іммігрантського життя, запроваджено форум, через який читачі газети зможуть отримати відповіді від керівників українських дипломатичних установ у США, досвідчених адвокатів, українських політиків, політологів, діячів науки, культури й мистецтва. Окремою „поличкою” виділено в „Новій хвилі” питання українського й американського законодавства стосовно імміграційних питань. Кожний, хто забажає, може миттю вийти через „Нову хвилю” на відповідні українські чи американські сайти й дістати там усю необхідну інформацію. Нове видання планує давати вичерпну й глибоку інформацію про події в Україні, але насамперед розповідати про наше тутешнє життя. Саме задля цього в інтернет-газеті запроваджено рубрики „В Америці”, „Бізнес-клуб”, „Наша кав’ярня”, „Суспільство, культура, людина”. Спеціальна рубрика „Український меридіан” ставить собі за мету об’єднати українців Америки з українцями, які живуть і працюють в інших країнах світу. Адже нині „четверта хвиля” налічує щонайменше 7 мільйонів осіб. Цікаво, що українки-заробітчани в Італії об’єдналися у свою окрему організацію, яка так і називається – Асоціація українських жінок-робітниць в Італії.

Після презентації „Нової української хвилі” та її інтернет-видання було зачитано привітання з нагоди цієї події від губернатора штату Нью-Джерсі Дж. Корзайна, який висловив сподівання, що „Нова українська хвиля” посяде гідне місце серед більш як 140 етнічних груп штату. А потім почалися виступи представників „четвертої хвилі”, які приїхали до Нью-Йорка з інших міст, містечок і навіть сіл Америки. То була найзворушливіша й найяскравіша частина презентації.

Полум’яний виступ пролунав з вуст Святослави Гой з гірського села Глен-Спей (штат Нью-Йорк), яке після Другої світової війни облюбували українці. Нині село це з його колись знаменитою відпочинковою українською оселею „Верховина” вмирає. Старе покоління, на жаль, відходить, а молоде не знає чи не хоче перебирати естафету у старших. „Створюючи свою

організацію, – сказала пані Святослава, – ми повинні насамперед пам’ятати про підростаюче покоління, про наших дітей. Якими вони виростуть в чужинському світі, чи знатимуть, чіх дідів вони онуки, чи шануватимуть рідну мову, віру, звичай, залежить від нас”.

Ще один промовець, Аскольд Лисяк, заявив на презентації, що ми, українці, які живуть і працюють в Америці, не повинні обмежуватися забавами й вечорами відпочинку. Ми повинні активно впливати на політичні процеси в Україні, вимагати від політиків, щоб їхні дії були спрямовані на розвій України, а не на її руйнацію. „Неприпустимо, – сказав А.Лисяк, – щоб в Україну їхали й виступали там з антиукраїнськими закликами такі московські емісари, як мер Москви Лужков чи політичний блазень Жириновський”.

Давній будівничий „четвертої хвилі”, голова об’єднання „Українська світлиця” Оксана Лиховид висловила у своєму виступі захоплення фактом народження нарешті „Нової української хвилі” й висловила впевненість, що її життя буде тривалим і плідним.

Від „третьої хвилі”, Союзу Українок Америки й Світової Федерації українських жіночих організацій нове громадське об’єднання тепло привітала Надія Шмігель. Вона сказала, що вірить у майбутнє цієї організації, оскільки до справи взялися не просто ентузіясти, а люди, які точно знають, чого вони хочуть й до чого прагнуть. Після того, як виступи учасників презентації закінчилися, невеличкий, але надзвичайно насичений концерт дали під керівництвом і за участі народного артиста України Івана Бернацького оперна співачка Анна Бачинська, акомпаніатор Христя Карпевич, талановита драматична актриса Людмила Грабовська, композитор і виконавець ліричних пісень Ліля Остапенко.

Відразу після концерту й урочистої перекуски активісти „Нової української хвилі” приступили до конкретної роботи. На першому ж робочому засіданні організації було створено Координаційну раду, куди ввійшли представники українських громад „четвертої хвилі” з різних регіонів Америки. Таким чином, нова організація почала жити, творити й діяти.

Побажаймо ж їй успіхів, терпіння й надхнення!

**Катерина Кіндрась,
Валентин Лабунський.**

OUR LIFE

Monthly, published by Ukrainian National Women's League of America

Vol. LXIV

APRIL 2007

Editor: TAMARA STADNYCHENKO

**HAPPY
EASTER**

*Hahilky
(ritual choral dancing
performed during
Easter season)
at St. George Ukrainian
Catholic Church
in New York City*

From the Desk of the President

This year, Easter is celebrated at the same time by all Ukrainian Christians, whether they follow the Julian or the Gregorian calendar. During this most holy season, we observe many beautiful religious and cultural traditions, and these symbols of our faith and of our heritage unite us and bring us joy. For Ukrainians, however, the month of April is also a sad month during which we commemorate tragic events in history. One of these events is the nuclear disaster at Chernobyl, a disaster that still affects thousands of innocent victims of radioactive fallout. This year we also commemorate the 60th anniversary of "Akcia Visla," a political event that forced many thousands from their homes and can be compared to the Trail of Tears that haunts Native Americans who suffered a similar forced displacement in this country. I ask that all of you take a moment during this holy season to remember those who suffered during Akcia Visla and those who are still enduring the legacy of Chernobyl. Take another moment or two to teach the children of today about these events in Ukrainian history.

This month's Desk of the President continues with news about our organization, UNWLA Branches, UNWLA members, and important news about other organizations with which we are affiliated or which influence life in the Ukrainian diaspora and in Ukraine.

On behalf of the UNWLA I would like to extend congratulations and good wishes for success to the newly formed **Fourth Wave Organization**.

The UNWLA also salutes newly elected Regional Council President of New England **Ulana Zynych**, newly reelected Regional Council President of Central New York **Luba Kushnir-Dryansky**, newly reelected Detroit Regional Council President **Daria Zawadiwsky**, and and newly reelected Chicago Regional Council President **Lubomyra Kalin**.
May God bless your endeavors and grant you much happiness and success in your work.

On February 17, Branch 56 of North Port, Florida, hosted a banquet and Embroidery Ball to celebrated the 80th anniversary of the UNWLA and the 15th anniversary of the founding of the branch. It was a wonderful event during which guests had the pleasure of displaying or viewing many creatively embroidered evening gowns. Once a popular event among UNWLA, the “Embroidery Ball” has become a rare event as UNWLA members and Branches focused on other ideas and activities. The ball hosted by Branch 56 was a charming and gracious reminder of a beautiful tradition that is a wonderful way for members and their guests to enjoy a social evening while showing pride in their heritage. A very informative and complimentary article, written by Mr. Atanas Kobryn, was published in the local newspaper about this celebration in North Port. I had a wonderful time and would like to express my appreciation to Mrs. Holovata for the invitation and for the opportunity to speak with the members of Branch 56 during a special meeting that she organized. At this meeting, Mrs. Holovata presented the UNWLA with a check for \$2500, a donation from Branch 56 for office equipment for UNWLA Headquarters. This is the second donation from Branch 56, which has now contributed \$5,000 for this purpose and has earned our most sincere appreciation for such generosity. I would also like to thank Mr. and Mrs. Navarynsky for donating \$500 through Branch 56 for the UNWLA building fund. A word of thanks must also be extended to Dr. Dycio, who donated to the Executive Committee one of her paintings, to be raffled off in the near future for the UNWLA needs. On a personal note, my husband and I would like to express our deepest gratitude to Lidia and Orest Bilous for their hospitality. To Roxolana and Mychaylo Jarymowych, Orysia and Jaroslaw Zynych, and all of the dear members of Branch 56 who helped make our visit to North Port memorable, we offer a sincere “thank you” as well.

On February 24, I visited Branch 3 of Phoenix, Arizona, and had a lengthy and interesting meeting with Branch 3 President Christine Boyko and several other branch members. I was pleased to see that Ms. Boyko is a natural leader who is not only active in her role as president of a UNWLA branch, but also contributes her skills and energy to planning and executing other community activities and events.

During the month of March, members of the UNWLA Executive Committee visited various Regions and Branches. UNWLA Vice President Marianna Zajac attended the annual meetings of the New York Central Regional Council and New England Regional Council. On March 10, First Vice President Oxana Farion attended the annual meeting of Chicago Regional Council while UNWLA President Iryna Kurowyckyj attended the annual meeting of Detroit Regional Council. I would like to thank Regional Council President Daria Zawadiwsky and Mr. and Mrs. Hewko for their hospitality during my visit. As you know, the UNWLA Convention will be hosted in Detroit in 2008. Nusha Macilinsky, Chair of the 2008 Convention Committee and other convention committee members are to be commended for the work they have already done as they prepare for the convention. It is a monumental task and their enthusiasm for the work and the progress they have made to date are very impressive. During my visit, I met with many members of Detroit Regional Council; each one worked to ensure that my stay was a very pleasant experience.

On March 3, I attended a meeting of Ukrainian World Congress in Toronto, Canada, which included a festive banquet celebrating the 40th anniversary of the UWC. The following day a meeting was held of the World Commemoration of the Great Famine in Ukraine. Some important decisions were made at this meeting and I will share a few of these with readers. First, it was determined that all participating diaspora organizations must use the same figure to designate the number of those who perished in the Great Famine in 1932 and 1933, and that number is 10 million (no less and no more). The second decision involved the Famine monument which is to be erected in Washington, D.C. It was determined that even though the United State government has donated land for the monument, the Ukrainian diaspora must raise funds for the monument. It was further determined that Ukraine’s great tragedy must be addressed as Genocide. Your president is serving on the special events and exhibits subcommittee of the World Committee on Famine.

I must also share some thoughts with you about recent events and deliberations at the United Nations. Among these is that the UN General Assembly has adopted a resolution, the first new human rights treaty of the twenty-first century, one that addresses the needs of persons with disabilities. Adopted unanimously, without a formal vote, the **Convention on the Rights of Persons with Disabilities** guarantees the same rights to disabled people as those enjoyed by the general population, recognizing persons with disabilities as rights holders and active members of society. The convention is an interesting document, which notes that women and girls with disabilities are often at greater risk than men and boys; both within and outside the home they are more frequently victims of violence, injury or abuse, neglect or negligent treatment, maltreatment or exploitation. The convention also states that children with disabilities should have full enjoyment of all human rights and fundamental freedoms on an equal basis with other children; the document formally requests participating States to recognize this fact and to undertake actions that will resolve and ameliorate the existing distinctions, noting as well that the majority of persons with disabilities live in poverty and this condition itself should not exist.

The Convention on the Rights of Persons with Disabilities will be presented for signature to individual nation-states on March 30 of this year. The document has 18 articles and must first be ratified by State Parties. Ratification is the simplest step of the process; to implement the convention and to follow the letter of the law is a greater hurdle and is one that will probably be most efficient and effective at a grass roots level. The UN has many conventions and some of them are ratified by all the representatives of the individual states; what is done in reality, however, is the responsibility of the governments of those states, and especially the local governments. People with disabilities expressed their needs at the briefing that preceded the adoption of the resolution; one observed that the greatest of those needs was the right to be part of a society and not an outsider. They want to be productive and not a burden on society, but this can work only if the society they live in provides the means and ways for them to be productive.

Our organization has a tradition of assisting and supporting individuals disabled by disease or by catastrophic accidents. And yet, we as individuals and as members of the UNWLA should become more aware of the problems of the disabled as they apply to daily life. Citizens of our country and citizens of our world, people with disabilities should be assisted not only with their physical handicaps but also assisted in their struggle against societal handicaps that prevent them from being productive members of a society with equal rights under the law in every phase of living. We can all contribute to the spirit of the UN convention by seeing what we often do not see and by taking appropriate action to ensure that people with disabilities who live among us are given access to the ways and means they need and want.

REMEMBERING CHORNOBYL

Over the last two decades, *Our Life* has published numerous articles, poems, and reports dealing with the Chernobyl nuclear disaster. For commemorative poetry, see Iryna Zhylenko's "In the Country House" (April 2004) and Natalie Mason Gawdiak's "M. Gorbachev Speaks" (April 1996). For a chilling fictional account of Chernobyl's legacy, see "The Midwife" (April 1998) by Ania Savage. For a sobering look at political machinations and cover-ups before, during, and after the nuclear disaster, see Martha T. Pelensky's account of Iurij Andropov's top secret memo about construction flaws at the Chernobyl nuclear plant (April 2000). Also see Christine Durbak's "The Misinformation and Ethics of Chernobyl" (April 2006), which includes information about politicized medicine since the disaster, and Ulyana Horodyskyj's "Poisoned Nations: The Aftermath of Chernobyl," which focuses on post-Chernobyl ecological changes in and around the Zone as nature attempt to heal itself (September 2006). For a more sanguine perspective, see Chrystia Sonevytsky's "Chernobyl: Seeds of Hope" (April 1997).

International Opera Project Takes Center Stage in Dnipropetrovsk

Like many post-Soviet Ukrainian cities, Dnipropetrovsk is a city struggling to rise from the ashes of a sometimes brutal and callous political and cultural morass. Among those who are engaged in this process are Dnipropetrovsk's musicians and singers, particularly those associated with the city's Theater of Opera and Ballet. Financially strapped and working under less than ideal conditions, these artists have long been constrained by a traditional mindset and worldview imposed by decades of isolationism, dearth of artistic freedom, and other barriers to creativity and experimentation. Soon, however, they will have the opportunity to benefit from a cultural exchange of new ideas, methods, and techniques and participate in an international venture that promises to open interesting doors and additional windows of opportunity.

The venture in question is a project envisioned by conductor Adrian Bryttan. An American of Ukrainian descent, Maestro Bryttan is an experienced conductor of opera, ballet, chamber music, and symphony, who has wielded his baton in the United States, Europe, and Asia. A concert violinist, he has taught at several universities and worked with numerous youth symphonies. He also speaks several languages. As a Fulbright International Scholar, Bryttan spent part of 2006 in Ukraine, conducting numerous concerts of contemporary music and donating varied, esoteric, and difficult to find musical compositions to Ukrainian libraries for the use of professional musicians and students. While in Ukraine, he began planning a singular project related to a field of music he is admittedly passionate about: opera.

From these initial musings, emerged an international collaboration—a harmonious blend of people donating their time, services, and funds to help the Ukrainian Opera Theatre in Dnipropetrovsk achieve something that at first glance seems unremarkable: to produce and perform several operas by Puccini and Mozart in the Ukrainian language.

Recently, Mr. Bryttan and I discussed various aspects of the project via email in a loosely structured interview format. During this exchange, I received an email from Mr. Bryttan, which included an excerpt from an article published on an Internet website. Posted on February 15, 2007, the article is about "Kulturni pryhody ukrajincja u Washingtoni" (cultural adventures of a Ukrainian in Washington) and included a particularly insightful commentary about an English-language performance of Mozart's Magic Flute at the Metropolitan Opera: *"Not understanding the original essentially destroys the intended effect for the listener. It's a pity that this simple truth has been forgotten in Ukraine, where the concept of Ukrainian-language opera has become moribund during the decade of independence."* Coincidence? Perhaps. But the timing was great and the comment makes for a nice transition from introduction to interview. —Tamara Stadnychenko

How did the idea for this project arise? germinate? blossom? evolve? Who were the primary movers and shakers?

The idea was mine. My passion has always been opera, even from student days when I played concertmaster in the pit for many productions at my alma mater, the Manhattan School of Music. Language and how words change from country to country has also been a big interest. I conducted *La Boheme* in Dnipropetrovsk last year and spoke with the director about a possible joint project. I am also convinced of the need for operas in a language the general public can understand. Supertitles are inadequate—all that looking back and forth and trying to read the translations makes people miss

what is actually happening on stage. Opera was never intended to be read and watched simultaneously.

Why Dnipropetrovsk?

The young ensemble in Dnipropetrovsk had many eager and musical soloists, and I was interested in seeing if we could continue the tradition of Ukrainian translations, which Maksym Rylsky used to compose in the vernacular. I was also enthralled by the rich historical significance of the Dnipropetrovsk area as the birthplace of the Zaporozhki Kozaky. Another thing that drew me here is that Dnipropetrovsk is in an area where the Ukrainian language needs all the support it can get.

*Dnipropetrovsk
Opera Theater*

Why Mozart and Puccini? This seems like a rather odd pairing.

Partly because none of the works selected have ever been performed in Ukraine before! But mostly because they are good opera. Furthermore, everyone in Ukraine seems to go for the "belt it out" type of operas. The "finesse" operas are seldom appreciated. There is also a tendency to ape the heavy Russian repertoire and the esthetics associated with it. There is a real need for Ukrainian opera companies to perform more graceful works. And the works we will be performing are. *Così fan tutte* is one of Mozart's best works and was Richard Strauss' favorite. It's a wonderful and insightful human comedy. *Suor Angelica* is a heartbreaking lyrical drama about the miracle of forgiveness; *Gianni Schicchi*, one of the most sparkling comedies in Italian opera, is a story of greed and just deserts. All three probe what is best and worst in human nature, but do so with a delicate elegance that is neither preachy nor syrupy.

You mentioned, in a recent press release, that Ukrainian musicians and singers often are forced to work in less than ideal conditions. What are some examples of the limitations they face?

They are used and abused as a cheap source of labor by many Italian, German, and other producers and conductors. They endure long and uncomfortable bus rides, work in terrible outdoor arenas, rehearse for months with crazy and incompetent conductors—all because they get promised a payoff of a

couple of thousand Euros for a two-month tour through Western Europe. In a sense, it can be called "the age of jackals"—they are feeding on Ukrainian performers. Another problem is the "voluntary" exodus of young students and professionals looking for higher paying jobs in Poland or Germany or elsewhere.

Who is working with you on the translations and how challenging has the process been?

The poet I worked with was Nazar Fedorak from Lviv. Absolutely wonderful and we worked very quickly together. We finished the Puccinis in record time; the Mozart took months of back-breaking work via emails. The reasons we ended up translating certain phrases the way we did could fill a book and make for fascinating reading! The translations themselves were incredibly intricate and took much careful thought and many revisions. I am really proud of our final product. One of the most rewarding parts of my work was to sing it through and know I was the first person on earth to hear Mozart or Puccini in our new poetic translation! Eventually we want to publish a first edition of the piano-vocal score.

What about the American artistic staff of stage directors and designers that are helping to produce the operas? How are they helping?

This is a great opportunity for an emerging Eastern European opera company to work with, and learn from, American professionals.

Maestro Bryttan with performers at Lviv Philharmonic concert

Internationally renowned Dale Morehouse is the stage director and his team of designers are from the studio of John Ezell at the University of Missouri in Kansas City. What these people bring with them is no-nonsense stage direction, professional and polite behavior at rehearsals, and an up-to-date Western approach to stage design, backdrops, and the like. Dale is especially great because he is an excellent baritone as well as a director. He is a singer who can talk to other singers, and he will blow their socks off!

How did you get these people to come on board? Are they all doing this gratis?

My best connections came through Gustavo Halley, an old colleague from the University of Missouri in Kansas City. I invited him to Lviv many years ago to sing opera at concerts with me and also to have him audition students for his voice studio at the conservatory. When I started this project he helped put me in touch with people who are now part of a fantastic team. The work they are doing is not quite gratis, but they all agreed to do it for reduced fees because Gustavo vouched for me and because they are excited to direct and design for a professional theatre in Ukraine.

What about the Ukrainian musicians and singers? How do they fit into this international group dynamic?

Our designer told me they have superb painters.

They also have several good translators, so communication is not a problem. Vocally, there is some very fine talent. Unfortunately, the style of singing technique of Solomiya Krushelnytska has pretty much disappeared, and many young Ukrainian vocalists almost despair of finding a good voice teacher these days. Dale will help a great deal here!

What is the timeframe from creative idea to opening night and what kind of audience will be attending the premiere?

Puccini sets and costumes, soloists and orchestra, and everything will be prepared in less than three months. Attendance at concerts is down among Ukrainian audiences and those that come aren't always easy to engage. I have often sat in the balcony and seen rows of cell-phones glowing in the audience all night. Going to the opera has become a casual experience; there is a lot of talking, even some necking, and other strange behavior. Also, the theater is pretty run down even though it was the last Soviet theater to be built in Ukraine.

How are you going to compete with the cell phones and the other activities? How are you going to take your audience out of that dingy building into the world Puccini created?

What we plan to create for this sometimes difficult audience is gripping, total theater—not just a sequence of songs in verses no one understands. First of all, I asked the designers to pull out all the stops

and create such imaginative sets and lighting effects that the visuals alone will capture the audience. Secondly, the stories are riveting. Third, because the opera will be sung in Ukrainian, the audience will be in tune with both the score and the lyrics.

How is the project being funded?

A fund drive has been launched among Ukrainian-American foundations, and the Ukrainian National Women's League of America is one of the co-sponsors of the project. Most of the support so far has come from Mr. Julian Kulas and the Heritage Foundation and many concerned private individuals. Several Credit Unions have also contributed.

You mentioned discussing the project in some details with UNWLA President Iryna Kurowyckyj. Why is she interested in this?

Iryna has been very supportive. She believes in the idea behind the project—that it is not just about opera but about language. In other words, it is a project that has the potential to make the Ukrainian language more fashionable, more widely accepted. It is also a way to demonstrate the beauty of the language non-aggressively, through entertainment. The most important thing is that the Ukrainian artists we are working with will see by our actions that the Ukrainian diaspora and American professionals sincerely want to help. And they will realize that this help is not coming from St. Petersburg or Moscow. Isn't that important enough?

And what happens next?

I am trying to find enough support to publish the translations in first edition piano-vocal scores. I would also love to gather all the opera and operetta translations Maksym Rylsky and other great poets did in the past and publish them. I would love to have our project be the start of a trend towards more translations of standard operas that have not been staged yet in Ukraine. I would love to translate and help produce more operas for different opera theaters in Ukraine each year. And I already have a wish list of some spectacular works that would work very, very well.

Tax deductible contributions for the Dnipropetrovsk opera project should be forwarded to the UNWLA, Inc., 203 Second Avenue, New York, NY, 10003.

A Shelf

A yellow shelf I dreamed of, set above,
The kitchen in the old home of my birth,
As distant and as tender as the love
I've carried in my roamings round the earth.

And unmistakably I do recall
The graining of the wood, the figured blots,
And on its doors, infallible though small,
Over to leftward were two varnished knots.

One of those knots was very like a bird;
For many years it wanted to fall out
And yet was caught there: for it must have
heard
Its partner's strong encouragement, no doubt.

The other knot was like an ancient man:
The nose, the curling whiskers, and the beard
To me were silent lessons that the world might
scan; no word of argument was ever feared.

And from the shelf came whiffs of cinnamon,
Of lemons, coffee, and antiquity,
The mysteries of Java and Ceylon
Out of unfathomed depths to speak to me.

All things and everything, it seemed, were
there:
Preserves, my childhood dreams, the samovar,
Myself ensconced nearby upon a chair
With tattered volumes of Gustav Aimard.
Behind the window pane two poplars stood,
Which Antonovych once had planted deep.
And there were home-made pistols, formed of
wood, Yasko my friend, had given me to keep.

And mother's chidings threatening me with
woes, rendered unlikely by her kindly face.
All that to me was ordinary prose
More precious than all poems of this race.

Maksym Rylsky (1895–1964). Translation from
C.H. Andrusyshyn and Watson Kirkconnell. *The
Ukrainian Poets*, University of Toronto Press, 1963.

Stress Management

by Ihor Magun, M.D., F.A.C.P.

Stress is endemic to contemporary life. It can result from pressure to accomplish a difficult task or from something as minor as waiting in line to pay for groceries. Stress can provide a boost in energy when needed, but it can also cause damage to the body if not addressed because it promotes the release of cortisol, which causes inflammatory damage.

The psychological symptoms of stress overload often appear before any physical symptoms become evident. These psychological symptoms can take the form of irritability, anger, sadness, edginess, excessive guilt, helplessness, and feeling out of control. As your level of stress increases, these negative feelings are magnified and can lead to physical discomfort and worse. You cannot eliminate all stress from your life, but you can learn to manage it and tone down its negative effects.

Stress occurs primarily when you are responsible for something but have minimal control over its outcome. Simply put, it's a loss of control. The key is to clarify what control you have (and don't have) and act accordingly. If a situation **can** be controlled, deal with it directly. If a situation

cannot be controlled (for example, the loss of a loved one), the best way to begin dealing with it is to accept that it is beyond your control. Doing so theoretically allows you to reclaim some control and this is often enough to decrease your stress level.

The first, best, and most obvious step in stress relief is to avoid situations that you know are stress producing. Proactively identify stress producers, and go out of your way to avoid them. Make a list of all the situations and circumstances that stress you out. Select those you choose to manage and those you need to accept.

Foster relationships with individuals that can work with you to help relieve stress. Don't get discouraged easily; be tenacious and goal oriented. Never promise something you can't deliver. Set boundaries when it comes to pleasing someone. Always take time out for yourself even if it is a ten minute break. This is your time. Make stress work for you. Shift this energy toward a different goal; better yet, learn and grow from the stressful situation. Enjoy the feeling of the beauty of "just letting it go"—it can make a world of difference.

From the editor. We appreciate articles about UNWLA activities and accomplishments. Seasonal and holiday stories, poems, letters, and profiles of individuals whose achievements are interesting or inspirational are also welcome. Please forward your articles and photographs to English language editor Tamara Stanychenko c/o UNWLA headquarters. **We ask that all contributors include a telephone number to allow us to acknowledge submissions and verify information.**

НОВИНИ ГОЛОВНОЇ УПРАВИ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Голова СУА Ірина КУРОВИЦЬКА

*З Празником Христового Воскресіння
вітаю шановних союзянок та читачів журналу “Наше Життя”.*

У цьому році Великодні свята припадають в один час – не грає ролі, за котрим календарем святкуємо, цілий український світ святкуватиме разом. Під час святкового сезону проводять наші релігійні та побутові традиції. Я вірю, що багато з молодшого покоління навіть не знає ні такої традиції, як обливання понеділок, ні якоїсь іншої. Бережімо ці чудові обряди українського народу, які нам передали наші батьки.

Хоч у квітні й маємо радісну подію, однак варто згадати дві дати трагічного змісту в історії нашого народу – 60-у річницю Акції „Вісла” та нуклеарну катастрофу в Чорнобилі, яка нам усім болить донині. Молоді Акцію „Вісла” найкраще можна пояснити, порівнявши її з історією американських індіанців, у яких забрали землі й вигнали їх на резервації.

**Найновіша подія в нашій громаді – це створення нової організації “Нова українська хвиля”.
Вітаю від СУА та особисто від себе й бажаю добра й успіхів.**

**Вітаю нововибрану голову Округної Управи Округу Нова Англія – Уляну Зінич,
новоперевибраних голів Округних Управ Округу Центральний Нью-Йорк – Любу Дріянську,
Дітройт – Дарію Завадівську, Чикаго – Любомиру Калін
і бажаю їм великих успіхів у всіх завданнях на благо організації.**

17 лютого в Норт Порті, Фл., 56-й Відділ СУА провів бенкет і „вишивані вечорниці”, приурочені до великого свята – 80-ліття СУА та 15-ліття від заснування 56-го Відділу. Ця імпреза пройшла успішно (56-й Відділ подасть звіт про це у своєму дописі). Пані й панове проходили по залі в елегантному вишитому одязі. Колись „вишивані вечорниці” були дуже популярні. З роками вони свою популярність втратили, а шкода, оскільки українська вишивка насправді така цікава й багата, що варто її показувати нашим американським приятелям, щоб і вони побачили красу тієї вишивки.

Бажаю зложити особливу подяку голові Іванні Головатій та цілому Відділові за запрошення на святкування. Не можу не подякувати за щедрий дар для потреб канцелярії СУА в сумі 2,500 дол., який зложив 56-й Відділ СУА. Це з черги друга така пожертва на ту ціль, з попереднім виноситься 5,000 дол. Дякую д-р Дицьо за дарунок у вигляді своєї картини, призначеної на ліцитацію, приходи з якої будуть призначені на потреби СУА, та панству Наваринським за зложення через 56-й Відділ 500 дол. на перебування канцелярії.

Складаю подяку за гостинність панству Лідії і Оресту Білоусам, Яримовичам, Зіничам та всім членам, які уприємнили наші перебування.

23-го лютого я відбула зустріч із головою та кількома членами 3-го Відділу у Фініксі, Арізоні, де відбулася інформативна сесія. Христина Бойко провадить 3-й Відділ понад 20 років та провадить майже всі імпрези в громаді. Гратулюю і бажаю дальших успіхів пані Бойко.

У лютому й березні члени нашої Екзекутиви брали участь у річних З’їздах Округних Управ: Маріянна Заяць, заступниця голови для справ зв’язків у Центральному Нью-Йорку і Новій Англії, Оксана Фаріон, перша заступниця голови СУА в Чикаго, Ірина Куровицька, голова СУА у Дітройті.

У Дітройті після Округного З’їзду я мала нагоду зустрітися з головою та багатьма членами Конвенційного комітету. Ми оглянули готель, де має відбутися ХХVІІІ Конвенція СУА. Пані дуже

інтенсивно працюють, щоб Конвенція була успішною. Гратулюю і так само дякую голові Окружної Управи Дарії Завадівській, яка мною опікувалася в п'ятницю, та панству Гевкам за їхню гостиність. Дякую за дружню і приємну атмосферу проводів та членству Округи Дітройт.

3 березня я взяла участь у засіданні Екзекутиви СКУ, яке відбулося в Торонті, Канада. Після засідання відбувся бенкет з нагоди 40-ліття СКУ. Під час бенкету було висвітлено прозорки з різних періодів цієї громадської надбудови, звучали привітання й доповіді. Згадаю лише один виступ голови СКУ д-ра Аскольда Лозинського, який відчитав про те, що писала преса в Україні про створення СКУ і що писала американська преса. З перспективи часу це було цікаве порівняння. Вручено грамоту вдячності фінансовим інституціям, які фінансово підтримують СКУ. Одна з найщедріших Кредитівок – Федеральна Кредитова Кооператива „Самопоміч“ в Нью-Йорку.

Д-р Богдан Кекіш, Президент „Самопоміч“ в Нью-Йорку, особисто приймав цю грамоту.

Наступного дня відбулося засідання Всесвітнього Комітету для вшанування 75-ліття Голодомору 1932-33 років. Цей комітет очолив Стефан Романів із Австралії.

Голова СУА увійшла в підкомісію особливих програм і виставок.

Хочу подати до відома, що саме відбувається в ООН. Генеральна Асамблея ООН прийняла першу в 21-му столітті резолюцію, яка стосується прав людини. Конвенцію зможуть підписувати країни 30 березня ц.р. Цей документ гарантує неспроможним людям усі права на те, щоб брати участь у громадському і професійному житті. У цьому документі особлива увага скерована на жінок і дівчат, які найбільше терплять вдома і поза домом. Їх часто б'ють, використовують, принижують. Конвенція також підкреслює потреби хворих дітей, які повинні бути щасливі й мати опіку, бо в них особливі проблеми, і разом вони мають право бути щасливими. Серед цієї групи людей не повинно бути вгості.

Документ має 18 розділів і мусить бути ратифікований по країнах. Ратифікація – це одне, а втілення в життя – то вже складніша справа.

На брифінгу в ООН два доповідачі твердили, що вони не бажають бути тягарем громади, а хочуть бути продуктивними громадянами. Тож мусить бути механізм, який їм дозволить це зробити.

Наша організація традиційно допомагає іншим, тому звернімо увагу на тих, хто потребує допомоги. Поміж нас є багато немічних, хворих чи просто самотніх. Обстоюймо їхні справи, бо це їм належиться.

ДОПИСИ СОЮЗУ УКРАЇНОК УКРАЇНИ

Шановна пані редактор!

Союз Українок Америки, Округа Нью-Джерсі, спілкується зі Союзом Українок Запорізького осередку „Роксолана”. Ми одержали від його голови Світлани Коваленко дуже цікавий звіт про їхню

працю. Прочитавши цього листа на сходах Округи, присутні членки просять помістити його в нашому журналі в цілості.

Зі щирим привітом

Голова Катерина Воловодюк і членки Окружної Управи.

Дякуємо Окружній Управі на чолі з Катериною Воловодюк за лист голови осередку „Роксолана”. Завжди охоче поміщуємо листи, дописи і звіти членок Союзу Українок, на жаль, останнім часом їх не отримуємо! (Ред.)

*Добрий день, високоповажані Пані,
любі наші посестри!*

Прикро починати листа до Вас із прохання про вибачення за довгу мовчанку, для якої були, повірте, справді поважні підстави. Тож щиро просимо вибачення за те, що пізно відписуємо.

Сердечно вдячні Вам за привітання з Різдвом Христовим. Привітання надійшло на свята і радо було сприйняте нашими союзницями. Щиро вдячні й за стипендії СУА, надані талановитим юнакам і дівчатам Запоріжжя. Впевнені, що кожен доляр Вашої допомоги молодим проросте інтелектуальними та духовними здобутками молодих на ниві розбудови нашої Держави.

Сердечно дякуємо за надіслані речі, які ми використали для допомоги союзницям.

Тож, дорогі посестри, ми щиро просимо Бога про Ваше здоров'я та довголіття.

Запорізька організація Союзу Українок „Роксолана”, як і всі наші посестри в Україні, брала активну участь у передвиборній роботі, спрямованій на підтримку „Народного Союзу „Наша Україна”. Завдяки Помаранчевій революції і Президенту сьогодні в нашій державі є справжня свобода слова.

Свобода слова дає змогу бути вільними журналістам, які сміливо виступають у всіх засобах інформації. Сьогодні в Україні громадяни не бояться переслідувань за належність до будь-якої партії. Врешті громадянами вільно висловлюються найсмівлівіші думки, оцінки влади тощо. Але нам ще, певно, слід довго вчитися справжньої демократії. Бо часом надлишок свободи стає приводом для паплюження і здобутків народу і держави тими, хто хотів би повернутися до колишнього союзу зі „старшим братом”.

Спроби затягнути зашморг на шиї нашої держави через газову війну, через інші засоби припинення України та українців (заборона на ввезення до Росії української м'ясо-молочної продукції, події навколо Чорноморського Флоту і т. д.) – це своєрідні судоми колишньої імперії.

Прагнення нашого Президента розв'язувати складні проблеми у правовому полі часом наштовхуються на опір тих в Україні, хто не може відмовитися від ласих шматків нечесно здобутого чи украденого за старої влади.

Ми, союзниці, з розумінням ставимося до проблем, які, звичайно ж, за один рік влади не міг розв'язати Президент та його команда. Водночас ми щиро радіємо здобуткам: поліпшенню соціального захисту громадян (особливо – стосовно грошової винагороди жінкам, що народжують: 8 тисяч гривень замість 700 гривень досі!), підвищенню заробітних плат учителям, лікарям, науковцям, готовності влади до співпраці з громадянами, утвердженню свободи слова та ін.

Упродовж багатьох місяців усі союзниці працювали з громадянами нашого краю з метою підтримки нашого Президента. На жаль, у час після виборів до Верховної Ради ми стали свідками складного процесу формування демократичної коаліції. Певне, Ви, наші мудрі й досвідчені посестри, теж слідкували за непростими взаєминами її учасників, як і ми, з болем сприйняли те, що сталося. Тож важко було і нашому Президенту, який, як на наше бачення, зробив усе можливе, щоб зберегти завоювання Помаранчевої революції, щоб зберегти незалежну Україну. Шкода, що надії нації (і Ваші великі зусилля і надії) вкотре переживають випробування.

Але ми, союзниці, не втрачаємо надії, що Україна пройде і це випробування і буде! Обов'язково буде!

Тож ми чимало робимо задля зміцнення України і утвердження нашої духовності і культури. І минулого 2005 і цього 2006 рр. чимало дітей – учнів Запорізького січового колегіуму – стали переможцями Всеукраїнського конкурсу „Мій рідний край”, і голова Союзу Українок Ліля Григорович особисто вітала їх у Києві. Готувала дітей до участі у конкурсі наша членка – вчителька української мови і літератури Валентина Славич.

Минулої осені, вже за традицією, на Покрову, на Козацькому колі, на славній Хортиці відбулася посвята у козачата хлопчиків – учнів загальноосвітньої школи №1. Готувала й проводила свято ”А ми тую козацьку славу підіймемо” наша союзниця, членка Управи Оксана Яценко.

У жовтні 2005 р. ми радо репрезентували союзницям, членам Всеукраїнського товариства ім. Т. Шевченка. „Просвіта”, молоді педагогічного коледжу книгу Івана Вислоцького „Спомини розвідного

старшини”, подаровану нам Ольгою Тритяк. Книжка викликала велике захоплення у слухачів, зокрема розділ „Жінки у розвідці Української Галицької Армії”. На презентації книжки були присутні дружини колишніх воїнів УПА, зокрема Євгенія Маркович. Примірники книжки передано до бібліотек навчальних закладів міста.

На святі книжки „Спомини розвідчого старшини” до складу організації Союз Українок „Роксолана” було прийнято 38 студенток педагогічного коледжу, які є учасницями народного (це присвоєне державою звання, яке колектив виборює і захищає кожні п’ять років) самодіяльного колективу української пісні „Криниченька”. Разом із студентками – майбутніми виховательками і вчителями молодших класів – членками організації стали керівники ансамблю „Криниченька” Ольга Олійник, та Галина Усенко. Солістка Оленка Здановська запропонована нами на здобуття стипендії СУА. Запевняємо щиро, що це гідна стипендіатка. Вона – справжня талановита юна Українка.

Союз Українок „Роксолана” надає допомогу дитячому сиротинцю у відомому невеликому містечку Гуляйполе (це батьківщина Нестора Махна). До дня св. Миколая відвідали дітей-сиріт з привітаннями і подарунками і молоді союзники, Почесна голова СУ „Роксолани” Галина Павлів і Світлана Коваленко. У сиротинці мешкає близько 200 дітей (до того ж багато з них є дітьми з низькими інтелектуальними можливостями) – складається нелегко: відсутність житла, засобів до проживання, професійних набутоків тощо. Це проблема, яка сьогодні залишається нерозв’язаною у переважній більшості подібних сиротинців. А їх і на Запоріжжі, і в Україні чимало. Ми плануємо порушити перед владою питання подібних закладів з тим, щоб допомогти дітям-сиротам після закінчення школи.

9 березня, у день народження Тараса Шевченка, Союз Українок „Роксолана” разом із студентами педагогічного коледжу провів Фестиваль українського слова і пісні „Тарасова криниця”, учасниками якого були діти з Запоріжжя, студенти багатьох коледжів.

На фестиваль запросили і дітей-сиріт із Гуляйполівського дитячого будинку.

До Фестивалю студентки-членки оголосили акцію „Подаруймо дитині українську книжку і іграшку”. Готували і провели Фестиваль Світлана Коваленко, Галина Усенко та Ольга Олійник. Для дітей-сиріт, крім участі у фестивалі, організували екскурсію до Національного заповідника „Хортиця”, де діти пройшли екскурсійним маршрутом „Тарасова стежка” (тут колись побував Тарас Шевченко). Усі діти – учасники фестивалю „Тарасова криниця” у дарунок від Союзу Українок одержали „Кобзаря”.

До різдвяних свят, як завжди, Союз Українок „Роксолана” підготував різдвяні віншування з вертепом. Традиційно підготовкою вертепу керувала Оксана Яценко. У вертепі взяли участь члени молодіжного крила нашої організації „Доріст” (голова Ольга Яценко), серед яких були і школярі, і студенти. Вертеп радо вітали у домівках союзниць і не лише союзниць.

14 січня 2006 року гостями Союзу Українок „Роксолана” був заслужений хоровий колектив „Червона калина” з Івано-Франківщини, який привіз до Запоріжжя і показав нам не лише Різдвяний вертеп, а й блискучий концерт стрілецьких пісень.

Зустріч із „Червоною калиною” була захоплива й тепла.

Чималу роботу виконують наші членки щодо утвердження української мови серед дітей та молоді Запоріжжя. На жаль, і сьогодні українська мова залишається чужою для багатьох чиновників у владі, повільно впроваджується навіть у освітянській сфері.

Тож нам доводиться боротися за державну мову в нашому Запорізькому краї.

Людмила Люта, Валентина Єршова, Алла Григорчук, Людмила Чеховська, Валентина Славич, Оксана Яценко, Валентина Кришталь (заступник голови управи) віддають чимало зусиль тому, щоб на козацькій землі жила рідна мова.

Цією ж проблемою переймається авторка й ведуча програми обласного державного радіо „Мова рідна, слово рідне” Світлана Коваленко. Двічі на місяць на всю Запорізьку область транслюються її передачі, присвячені рідній мові, культурі, духовності.

Плідно працюють над утвердженням української мови на Запоріжжі через засоби телебачення Оксана Гладій (авторка програми „Мова як море”) та Наталка Підкович.

Величезну і плідну духовну роботу в нашому краї здійснює народна майстриня, Почесна голова СУ „Роксолани” Галина Павлів, яка від літа 2005 р. є радником Президента України Віктора Ющенка з питань культури (поза штатом).

8 лютого в Хортицькому районі Запоріжжя відбулася конференція учнівської молоді „Роль молоді в сучасному світі” (до роковин Героїв Крут). У конференції взяло участь близько 100 юнаків і дівчат, її підготувала і блискуче провела Оксана Яценко. Таку ж конференцію вона провела і зі студентами Запорізького педагогічного коледжу.

Особливо тепло й щиро пройшло свято „Вшануймо Матір-Україну” у День Матері. Учасниками його стали поважні і за віком, і за внеском у справу розбудови нашої держави союзнянки, яких тепло вітала молодь – квітами, словом, піснею. Відбулася сердечна розмова „Мое материнське щастя”, у якій взяли участь жінки-матері, бабусі та молоді союзнянки. Головною думкою розмови було утвердження високої місії жінки-українки – народжувати і виховувати дітей патріотами нашої держави.

Отож такими є, на нашу думку, головні віхи роботи організації Союзу Українок ”Роксолана” у другій половині 2005 та 2006 рр.

Маємо чимало планів, намірів, які прагнемо якнайкраще реалізувати. Щасливі знати й відчувати, що поряд з нами – Ви, наші посестри, наша допомога й підтримка.

Щиро дякуємо Вам! Дай Боже і Вам, і нам сил у розбудові матері України!

Зичимо Вам добра й міцного здоров'я!

З повагою

голова Запорізького осередку СУ „Роксолана” С. Коваленко.

ДІЯЛЬНІСТЬ ОКРУГ І ВІДДІЛІВ СУА

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ВІДДІЛІВ

12-й ВІДДІЛ СУА ім. Олени Пчілки, Клівленд, Ог.

Загальні збори 12-го Відділу СУА ім. Олени Пчілки відбулися 11 лютого ц. р.

Відділ має 25 членок. Вибрали Нову Управу і запланували працю на біжучий рік.

Загальні збори відкрила голова Відділу Лідія Вирста і привітала голову Округу Іванну Шкарупу. Голоувала на зборах Дарія Федорів, секретарювала Фаїна Сива.

Хвилиною мовчання присутні вшанували доволітню членку нашого Відділу, яка відійшла у вічність (травень 2006 р.) св. п. Дарію Городиську.

Нову Управу Відділу вибрали у такому складі: голова – Оля Поглід (перше півріччя), Галя Поглід (друге півріччя), заступниця голови – Дарія Федорів, секретарки – Фаїна Сива і Ніля Бендюк, скарбники – Рома Мирман із допомогою Володимири Краснянської.

Референтки: стипендійна – Наталка М'ягка, зв'язків – Люба Мудра, пресова – Надія Дейчаківська, суспільної опіки – Лідія Вирста і Пат Крутиголова, господарські – Наталка Сімс із допомогою Люби Мудрої, архівар – Марія Василина, музейна – Люба Дармохвал.

Контрольна комісія: Ганя Вирста, д-р Дарія Войтина, Люба Мудра.

У вересні ц. р. Відділ відзначатиме 40-ліття існування. Вибрали Комітет, очолений Наталкою М'яркою. Відділ продовжуватиме оплачувати 4 стипендії в Україну, традиційно влаштовуватимемо великодній базар. У листопаді, як щороку (вже вдесьте) плянуємо виставку українських мистців. У різдвяному часі Відділ утішається товариською розваговою зустріччю. Влітку організуємо „пікнік на природі” в домі однієї з членок. Плянуємо спільну прогульку до Клівлендського Музею Мистецтв та оглянути виставку старовинних українських рушників із Центральних земель України в бібліотеці Notre Dame College. Членки також мають намір зорганізувати екскурсію до Українського Музею в Нью-Йорку.

В останніх роках Відділ збагатився новими членками:

**Оля Поглід, Галя Поглід, Фаїна Сива,
Оля Михайлюк, Ніля Бендюк, Наталка Сімс,
Володимира Краснянська, Оксана Баслядинська.**

**Щиро вітаємо і бажаємо радості та успіхів
у наших рядах!**

Надія Дейчаківська, пресова референтка.

45-й ВІДДІЛ Союзу Українок Америки

16 січня ц. р. у домівці СУА відбулися звітні збори союзниць 45-го Відділу СУА.

Збори проходили цікаво, невимушено, бо підсумувати рік праці зібралися справжні патріотки жіночого руху для добра дітей, жіноцтва і осіб, які потребують нашої допомоги.

Заслухали звіти про роботу голови Відділу Стефанії Король, її заступниць, референток, скарбника і секретарок. Усе було так, як буває щорічно. Проте ці звітні збори принесли особливе задоволення не тільки жінкам 45-го Відділу, що звітували. Кожна членка у душі була горда з того, як багато вдалося зробити гуртом за минулий рік для свого Відділу і для української громади, незважаючи на, здавалося б, обмежені можливості через поважний вік більшості членок Відділу.

Обрали нову Управу Відділу: голова Відділу – Стефанія Король, заступниця голови – Ірена Прийма, протоколярна секретарка – Таїсія Розгін, кореспондентська секретарка і пресова референтка – Ніна Василькевич.

Референтки: організаційна – Марта Шехович, культурно-освітня – Ірина Джуль, суспільної опіки – Ірена Тарнавська і Лідія Михалович, вільна членка – Люба Левак.

Контрольна комісія: Дарія Конюх, Наталія Гевко, Леся Патерин.

Ніна Василькевич.

34-й ВІДДІЛ СУА у КОГОВЗІ, Н.-Й.

18 лютого ц. р. відбулися загальні збори 34-го Відділу СУА у Коговзі, Н.-Й.

Голова Відділу Марія Мацюк відкрила збори молитвою і привітала всіх зібраних.

Зборами провадила Христина Кифор, протоколювала Уляна Омецінська.

Звіти Управи і Контрольної комісії прийняли одноголосно.

Управу Відділу вибрали у такому складі: Марія Мацюк – голова Відділу, Уляна Омецінська – заступниця голови і протоколярна секретарка, Катріна Барсигіян – скарбник.

Референтки: Дарія О'Ніль – культурно-освітня, Христина Кифор і Ольга Ракоча – суспільної опіки, Кароліна Бездух, Марія Савків і Марія Гудак – господарські.

Контрольна комісія: Стефанія Бачинська, Віра Гарбач, Наталія Стемська.

Члени Управи: Віра Галібей, Софія Поповська, Дарія Кендерська.

Почесні членки Відділу – Зеновія Білас, Анна Гогоша.

Збори закрили молитвою СУА. При каві й солодощах членки Відділу з нововибраною Управою обговорювали пляни на майбутній рік.

Уляна Омецінська, секретарка.

ДУХ УКРАЇНСЬКОГО РІЗДВА

Ліворуч: Лесик Кокс, Бригідка Кокс, Анастасія Кокс, о. Маріо Дацишин, Софійка і Христинка Махно.

Уже стало багаторічною традицією для союзниць 1-го Відділу СУА в Нью-Йорку завершувати святкування різдвяних свят спільною „Просфорою”. Цього разу в родинному колі союзниць і гостей з’єднав дух українського Різдва – ожила в серці віра й полинула коляда...

Свято вже другий рік відбувалося в бенкетній залі українського ресторану.

Були традиційні кутя, ялиночки і свічки, які засвітила дочка Лариси Магун-Гурин – Мелася.

Серед запрошених гостей ми вітали о. Маріо з церкви св. Юра, голову Нью-Йоркської Округи СУА Надію Савчук, д-ра Івана Серанта з дружиною, д-ра Володимира Рака з дружиною, д-р Маю Махарадзе з Грузії, приятелів нашого Відділу Дарію Гензу, Івана Чернявського та ін.

Різдвяну „Просфору” відкрила новообрана голова 1-го Відділу Марія Лихач, яка привітала

всіх присутніх зі святом Різдва Христового, яке знову завітало поміж нас із новою радістю, бо народження Сина Божого – це усвідомлення нашої непроминальності. Вона відзначила, що кожен рік і кожне Різдво Божого дитяти посвоєму особливі, бо знов родились і утвердились правда, мир, любов і всепрощення.

*Над Вефлеємом зірка з'явилась.
Радісним ясным світлом розлилась.
Правду звіщає світові всьому,
Радість цілому роду земському.*

А ще для українців Різдво Христове посвоєму особливе, оскільки ці прекрасні свята настояні на запахах сіна, меду, житніх колосків, щедро зігріті колядниками, щедрівками та віншуваннями – на добро, мир і злагоду.

Отець Маріо поблагословив святвечорові страви, потім усі разом урочисто відколядували „Бог предвічний”, і кожен подумки молився серцем за долю доньки чи сина, мами і тата, бабусі чи дідуся, всього українського родоводу, за їхнє здоров'я та щасливу долю...

Від Нью-Йоркської Округи США присутніх поздоровила Надія Савчук, постійна гостя наших імпрез. Зі щирими побажаннями для української громади з нагоди Різдва виступила доктор Мая Махарадзе, котра була зворушена українськими звичаями і вдячна на запрошення. Їй було дуже приємно і цікаво познайомитись з багатівіковими українськими святковими традиціями, і в неї ще більше зросла повага та симпатія до України. Вся зала дуже тепло сприйняла її виступ.

Голова Відділу зачитала новорічні привітання від колишньої культосвітньої референтки Стефанії Лопух, яка восени 2006 року повернулася в Україну, від міського Осередку Союзу Українок із м. Заліщик Тернопільської області, Почесної голови 1-го Відділу з Аризони Ольги Сливки, Почесних членок 1-го Відділу Віри Шуль з Флориди, Михасі Баран із Керґонсона, Лени Микітич та Дарії Мурой.

Потім усі врочисто колядували. Настрій у всіх був піднесений, в серцях кожного оживала

віра та радість. Окрасою різдвяної „Просфори” був концерт колядок та віншувань дітей і онуків наших союзнок. Лариса Гурин-Магун своїм прекрасним голосом заколядувала „На небі зірка ясна засяла”, а потім майстерно диригувала, залучивши всіх присутніх колядувати „Бог ся рождає”.

Акомпаніювала на фортепіано доктор Марта Мачай-Кокс, а її діти, онуки Іванни Мачай, безпосередньо і щиро деклямували різдвяні віршики, колядували Анастазія і Бригідка, а їхній братик Лесик ще й загравав на скрипочці в'язанку різдвяних колядок. Коляда линула від серця до серця... Онучка Почесної голови Відділу США Лідії Магун, активна учасниця Студії Мистецького Слова Лідії Крушельницької гарно продеклямувала різдвяний вірш.

Як завжди, успішно виступила онучка голови нашого Відділу Христинка Махно, яка поєднала в своєму виступі деклямацію віншувань різдвяних, колядування із професійною грою на скрипці різдвяних мелодій. З кожним роком зростає її талант, і нам приємно бути свідками цього. Навіть найменша учасниця Софійка Махно брала активну участь – звеселяла всіх і навіть допомагала накривати столи.

Усі учасники святкового концерту були нагороджені гучними оплесками визнання та вдячності матерям і батькам, бабусям і дідусям, які так ревно прищепили своїм дітям і онукам любов до української пісні, що діти так охоче і радісно святкували з нами.

На закінчення свята голова 1-го Відділу Марія Лихач подякувала всім гостям, союзнкам та їхнім родинам за таку активну участь і жертовність на коляду і закінчила словами щирого різдвяного віншування до всієї української громади.

Було і дзвінкоголосе “Многая літа” для всіх, що вселило в серці надію спільно дочекати других свят і в наступному році ще чисельніше зібратись на різдвяну “Просфору”.

*Ольга Кузишин, пресова референтка
1-го Відділу США*

**З прикрістю подаємо репортажі з різдвяних святкувань у журналі, присвяченому Великодневі.
Ще раз ласкаво просимо дописи про працю відділів надсилати до редакції вчасно.**

ІМПРЕЗИ 108-го ВІДДІЛУ СУА у НЬЮ-ГЕЙВЕНІ

Учасниці "Різдвяного базару".
Ліворуч: М. Антонішин, Р. Тібодо, Г. Салемі.

Різдвяний сезон 2006-2007 року був багатий на різні заходи, проведені союзнянками 109-го Відділу СУА у Нью-Гейвені. Почався традиційною майстернею для дітей вироблення прикрас на ялинку. Провела її Слава Горбата з допомогою дочки Христини та Лесі Палмер. Багато працювала також з дітьми Ніна Цибрівська. Діти мали змогу приготувати 5 декорацій: ангеликів, миколайчиків, пташків. Було 15 учасників.

Цього ж самого дня у суботу 9 грудня та неділю 10 влаштували різдвяний базар і продаж печива у залі церкви св. Михаїла. Відповідальною за базар були Рома Тібодо та Ганя Салемі за співпраці багатьох членок, а надто Ориси Мандич, яка клопоталася збіркою речей для продажу. Група союзнянок під проводом Олі Марків спекли калачі, які мали великий успіх. На базарі продавали пшеницю, вишиванки, декорації на ялинку, мистецькі картини та інші подарунки. Гарним додатком до базару був стіл із чудовими герданами роботи Богдани Сендич, яка, зрештою, сама й опікувалася цією виставкою.

Навечір'я Нового року 13 січня членки Відділу і їхні чоловіки забавлялися на знаменитому прийнятті у гостинному домі голови Відділу Галі та Богдана Маркових. Це вже вдруге

Галя гостила у себе цілий Відділ, перший раз членки були на її родинному пікніку в серпні 2006 р. Вона не лише добра господиня, але й талановита мисткиня та співачка. Під час прийняття гості мали нагоду оглянути прозірки красвидів Німеччини, які висвітлив син подружжя Маркових Ераст (з подорожі до Європи).

Почавши новий рік весело, членки Відділу заходилися готувати традиційні просфори для місцевої громади 21 січня. До такого великого проекту треба було доброї організації і співпраці усіх членок. І сама голова, і всі членки добре запланували

й провели вечерю.

Досвідчені у приготуванні обідів на багато осіб Ірена Гладка, Марійка Антонішин, Оля Марків та інші союзнянки вклали багато праці у цей проект. Допомогала пані Добчанська, мати членки Відділу.

Прийшовши в залю, гості побачили прикрашені зеленню столи та декоративний столик із свічником, пшеницею і калачем. Дві освітлені ялинки додавали святкового настрою.

Над усім цим трудилися Христина Мельник і її співробітники.

Трапезу поблагословив місцевий парох о. Юрій Годенчук, гостей вітала коротким словом імпрезова референтка Лідія Хома. Членки Відділу у вишиванках подавали страви.

При кінці обіду група аматорів театрального мистецтва під проводом Марії Лисович відіграли уривки з п'єси „Ой не ходи, Грицю”. Вистава була переплетена колядами і щедрівками у виконанні хористів, зодягнених у барвистий народний одяг. Після вистави союзнянки гостили артистів і дякували за те, що вони своїм виступом збагатили святковий обід. А потім задоволені гості ще частувалися солодощами і кавою.

Надія Троян, пресова референтка.

РІЗДВЯНА ЗУСТРІЧ СОЮЗЯНОК 33-ГО ВІДДІЛУ

Цього року різдвяна зустріч союзянок 33-го Відділу відбулася 14 січня в Домі Шевченка.

Присутніх привітала голова Відділу Лукія Гриців, голова округи Огайо Іванна Шкарупа запалила традиційний трисвічник. Полум'я першої свічки присвятили пам'яті невинних жертв Голодомору 1932-1933 рр., 75-річчя якого припадає на 2007 рік. Полум'я другої свічки запалили у пам'ять тих жінок, які віддали своє життя в героїчній боротьбі за незалежність України в рядах УПА, полум'я третьої свічки стало символом зростання членства і дальшого розвитку діяльності СУА. Окрему свічку, перев'язану чорною стрічкою, запалили у пам'ять тих членок Відділу, яких уже немає з нами.

Лукія Гриців привітала почесних гостей, серед яких були о. мітрат Михайло Польовий і голова Українських Злучених Організацій Василь Ліщинецький. Почесні членки Відділу Ірина Кашубинська та Емілія Воляник, 99-ліття якої

кілька місяців тому відзначив Відділ.

Отець мітрат М. Польовий поблагословив святковий обід. Присутні мали можливість не лише погоститися нашими традиційними різдвяними стравами, але й послухати виступи наших членок. Ірена Дубас, Оксана Шараневич та Люба Хомин читали вірші. Поетичні твори були сповнені величі надзвичайної події людства – Різдва Христового. Анна Кілярська розповіла про давні, ще батьківські, різдвяні віншування. Упродовж вечора звучали колядки.

Наприкінці зустрічі Л. Гриців подякувала культосвітній референтці Олені Хміляк, яка з допомогою Люби Хомин підготувала програму зустрічі, подружжю Петру і Розалії Пеньгринам за приготування страв до святкового столу. Від союзянок Відділу в знак щирої вдячності голова вручила їм чудовий калач. Подякували також і господарям дому Шевченка.

Ніна Сікора, пресова референтка відділу.

Продовження зі стор. 3.

У Великодню ніч, за переказами, земля показує свої скарби, тому в цю ніч їх шукають. Колись молодь розкладала вогнища, навіть недалеко від церкви. По деяких районах (на Гуцульщині) на могилках запалюють свічки. Цієї ночі не лягають спати.

Увечері в красиві кошики, коробки, дерев'яні ночви складають для освячення паски, крашанки, писанки, поросятко з хроном у зубах або м'ясо, сало, ковбасу, масло, сир тощо. Все прикривають вишиваними або тканим рушником, ставлять свічку. Як тільки задзвонять церковні дзвони, рушають у святковому одязі до церкви. Під час Великодньої літургії виносять хоругви, хрест, образ Воскресіння Христового, Євангелію, Плащаницю й тричі по колу обходять церкву з хором – „Христос воскрес!”

На Великдень і сонце „грає” на світанні. Тож люди прагнуть вранці, перед сходом сонця, відчинити вікна, двері, щоб найбільше його променів потрапило в хату, а з ними – щастя та здоров'я. У цей час освячують живлющою водою й паски, й писанки, й крашанки, бо неосвячену їжу вживати не дозволяв звичай.

Біля церкви, по дорозі додому рідні та знайомі між собою „христосуються” (тричі цілу-

ються), обмінюються крашанками або писанками. Вдома родина, помолвшись до образів, сідає за столи. Починають зі свяченого яйця, паски, а потім їдять інші страви.

Господар обходить обійстя – дає тваринам покуштувати свяченого. У цей день старші люди відпочивають, відвідують могилки. А молодь та діти збираються біля церкви – водять веснянки, гагілки, граються крашанками та писанками в „котючки” або „навбитки”. Якщо церкви не було, то забавлялися на вигоні, майдані, на березі річки. До цього дня хлопці заздалегідь встановлювали на відкритому місці гойдалки.

Ой на горі, жито,

А в долині овес.

Усі дзвони задзвонили

Христос воскрес!

У Великодній понеділок (Волочильний) ходять у гості, обмінюються гостинцями. Хрещеники носять хрещеним батькам пироги, за що дістають гостинці. Великодній понеділок має ще назву Обливаний, бо хлопці обливають дівчат водою, а ті віддаровуються писанками чи крашанками. На третій день Великодня колись збиралися в корчмах і „виряджали” свято.

Через тиждень по Великодню стихав весняний спів, наставала Провідна неділя.

ПЕРЕСТУПИЛИ МЕЖУ ВІЧНОСТІ

МАРІЯ ЗУБРИЦЬКА

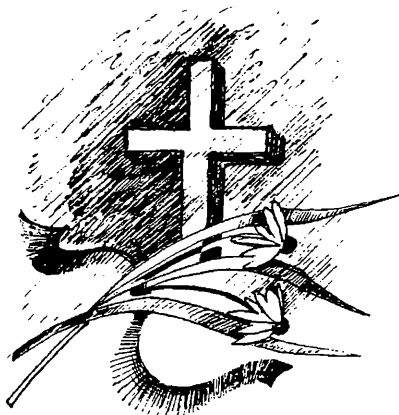
По довгій недузі 14 січня відійшла у вічність Марія Зубрицька, членка 89-го Відділу СУА в Кергонксоні, Н.-Й.

Народилася Марія 15 серпня 1925 року в Стрию Львівської області у патріотичній родині Меланії і Григорія Швайковських. Разом із батьками покинула рідні сторони під час Другої світової війни. Родина опинилася в Німеччині у переселених таборах Байроту. Там Марія закінчила гімназію і вступила на студії фармації у Мюнхені. Познайомилася з інженером Ігорем Зубрицьким, який став другом її життя. Незадовго народилася дочка Хризанта. Молоде подружжя потрапило до Америки 1950 р. і замешкало у Нью-Йорку. Марія вступила до 1-го відділу СУА.

1995 р. родина переїхала до Кергонксону, Н.-Й., природа якого нагадувала Україну, їхній дім. Тут Марія записалася до 89-го Відділу СУА і стала пресовою референткою Відділу. Старанно працювала, охоче підтримувала всі почини СУА. Особливо відзначалася щедрістю для потреб СУА і інших українських організацій.

Любила свою родину, дочку, тішилася онуками Меланією і Уляною. Останні роки проживала з ними.

10 лютого ц. р. в пошану св. п. матері дочка замовила св. Літургію і панахиду у Кергонксоні, яку відправив о. Володимир Пісо. Союзники і українська громада Кергонксона взяли численну участь. На тризні прощальне слово виголосила голова 89-го Відділу СУА Льоля Савеська, від УККА Анна Харчишин, від УАКРади професор Володимир Бакум, який згадав її виняткову щедрість і добродушність. Був час, коли професор із дружиною Оксаною поїхали у своїх справах в Україну, і Марія передала їм більшу суму на різні потреби. Будучи в Києві, В. і О. Бакуми зайшли до Видубецького монастиря і побачили, що для кімнат новаків потрібні ліжка та інші побутові речі. За гроші, передані Марією, вони купили все необхідне.

Ми, членки 89-го Відділу СУА втратили великодушну, щедрю і працьовиту членку, а її відсутність, яку важко заступити, будемо довгі роки відчувати.

Хай американська земля буде їй легкою.

Висловлюємо родині бл. п. Марії найглибші співчуття.

Вічна їй пам'ять.

У світлу пам'ять Марії Зубрицької присутні склали 475 дол, з того 405 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя", 50 дол. – на сиріт в Україні, 20 дол. – одиноким "Бабусям".

*Михайлина Баран
пресова референтка Відділу.*

АННА ПОЛІЩУК

(14 січня 1914 – 24 березня 2006)

24 березня виповнився рік, як відійшла у вічність наша дорога посестра-союзниця Анна Поліщук, смерть якої і відсутність її талантів відчуваемо до сьогодні і будемо відчувати ще довгий час.

Анна, з роду Данів, народилася 14 січня 1914 року в Перемишлі. У родині було три сестри і двоє братів, Анна була наймолодша. Перед Другою світовою війною переїхала до Львова, почала працювати у Маслосоюзі, де познайомилася з Семеном Поліщуком.

У січні 1940 р. молоді побралися і стали будувати родинне життя, згодом у них народилися дочка Дарія і син Орест.

1944 р., коли радянські війська окупували Галичину, Поліщуки покинули рідну землю і помандрували в незнане. З другими біженцями опинилися в Німеччині в таборах переміщених осіб, а в 1949 р. вирушили до Америки, де зупинилися в маленькому містечку Coskeysville в штаті Мериленд, через рік переїхали до Балтимора. Патріотична родина відразу включилася в громадське життя, подружжя стало членами католицької парафії св. Архистратига Михаїла.

Незабаром народився ще один син – Ігор.

Як мати і свідомо українка, Анна зрозуміла роллю і цінності життя української жінки: християнське виховання дітей, плекання і збереження української культурної спадщини, активна приналежність до української громади.

Анна була відданою членкою парафії і до кінця життя кожної неділі приходила до церкви. Помагала у приготуванні парафіяльних святкових обідів і приготуванні вареників.

Разом із чоловіком Семеном була одною з перших засновників кредитівки „Самопоміч” у Балтиморі і вклала багато праці до їхніх розвагових імпрез, пригтовляючи обіди, перекуски та солодоці.

Найбільше, однак, часу і свого таланту присвятила Анна праці у 59-у Відділові США, де понад 25 років займала пости у господарській референтурі.

Бог обдаровує кожну людину здібностями і талантами, у Анни найкращим даром було вміння готувати смачні страви, торти, чудові весільні короваї. Матері молодих пар телефонували з інших штатів і замовляли у неї короваї. Багато короваїв, виготовлених Анною, пишалися та прикрашали весільні столи у Гантері та на „Союзівці”.

Усе своє життя Анна Поліщук присвятила вихованню дітей, які стали свідомими послідовниками її ідеалів, активні в українському і американському суспільно-громадському житті. Так, як і кожна мама, Анна тішилася успіхами своїх дітей, згодом онуків і правнуків.

Пам'ять про неї залишиться з нами, а її приклад буде світильником для нащадків і молодого покоління.

*Оксана Б. Коронецька,
59-й Відділ США у Балтиморі, МД.*

126-й Відділ США у Бостоні ділиться сумною вісткою, що 1 липня 2006 року відійшла у вічність після важкої недуги наша членка світлої пам'яті Таня Смолинська.

Народилася Таня 12 січня 1942 р. у Кракові, в Польщі в сім'ї Євгена і Марії (з дому Сатирської) Цибикив. Після війни прибула з родичами до США і замешкала у Ньюарку (Нью-Джерзі), де провела дитячі та юнацькі роки. У Ньюарку Таня ходила до Рідної школи і успішно її закінчила. У 1964 році закінчила Монклер коледж і працювала вчителькою. 1966 р. Таня одружилася з Богданом Смолинським і замешкала в околиці Бостона.

Упродовж свого життя Таня працювала в банківській системі на різних посадах, понад 25 років, у тому числі 10 років в Українській Кредитівці у Бостоні на посаді скарбника-менеджера аж до виходу на пенсію в січні 2004 р.

Усе життя Таня була тісно пов'язана з українською громадою: від юних років до кінця життя брала активну участь і займала різні посади у Пласті, українській студентській громаді, Союзі Українок Америки (майже 40 років), працювала при церкві Христа Царя у Бостоні, співала у церковному хорі, була членом і секретар-

ТАНЯ СМОЛИНСКА

кою Контрольної комісії в Українсько-Американській фундації „Спадщина” у Бостоні, багато років була вчителькою в рідній школі – спочатку Ньюарку, потім у Бостоні.

Незважаючи на те, що Таня ніколи не бачила України, любила її безмежно, цікавилася нею і безперервно поглиблювала свої знання в ділянках культури, мистецтва, звичаїв і обрядів. Дуже любила читати, вишивати, писати писанки. Час від часу виступала на різних імпрезах Союзу Українок Амери-

ки, мала непересічний талант читати твори визначних українських письменників.

Таня була людиною скромною, привітною, завжди готовою допомогти. Любила життя, родину, громаду. Була доброю дружиною, люблячою матір'ю і ласкавою бабусею.

Найбільше мріяла Таня побачити Україну, але ця мрія не здійснилася.

Залишила у глибокому смутку чоловіка Богдана, з яким прожила 40 років, сина Адріяна, дочок Рому і Христину з родинами та чотирьох онуків.

Важко повірити, що Тані вже немає серед нас, але завжди будемо її пам'ятати.

*Управа 126-го Відділу США.
Надія Літвінова-Анесі, голова Відділу.*

Спростування

У лютому числі журналу „Наше Життя” на 28 стор. під заголовком „Переступили межу вічності” були неправильно розміщені фотографії.

Повинно бути

МАРІЯ СІВАК

ЄВА ІВАНИЦЬКА-ЛУЖНЯК

Перепрошуємо за недогляд!

Відійшла від нас у Божу вічність ще одна вірна членка 49-го Відділу СУА бл. п. Домка з Іваськово-Завадівська на 100-у році життя.

Народилася Домка 20 січня 1907 р. в с. Золота Слобода, Бережанського району на Тернопільщині, в Україні.

Закінчила свою земну мандрівку 13 січня 2007 р. у Боффало, Нью-Йорк, в США.

Залишила у великому смутку дочку Софію з чоловіком Любомиром Головатих, сина Данила з дружиною Дарією Завадівських, шість онуків, і одинадцять правнуків.

Залишила свою наймолодшу сестру Мирославу Райцу (членка 49-го Відділу СУА) та інших членів родини.

Членкою Відділу Домка стала коротко після прибуття до Боффало, 1951 р. і з того часу брала активну участь у праці Відділу. Її печиво, а особливо обрядове (бабки, паски і ін.) майже 50 років збагачувало касу Відділу під час передсвяткових базарів-продажів печива. А короваї, прикрашені орнаментами з тіста милували очі і знаходили належне місце не на одному весільному столі. Щире спасибі Тобі, дорога Посестро!

Д. Завадівська брала також активну участь

ДОМКА ЗАВАДІВСЬКА

у Конкурсах ручних робіт, що їх влаштовувала американська жіноча організація „The Buffalo Federation of Women’s Clubs”, якої наш Відділ є членом. Праці її невтомних рук, українські вишивки, часто здобували перші нагороди.

На XXVI Конвенції СУА в Сарасоті на Флориді Домка Завадівська була однією з нагороджених грамотою і відзначкою СУА за довголітню (51 літ) вірну приналежність до СУА.

Коли сповнилося посестрі Домці 95 років життя, членки Відділу відвідали її з побажаннями ще якнайдовше прожити, здоровою і щасливою.

Ми, союзнянки, вдячні дочці Софії з чоловіком за дуже дбайливий догляд за матір’ю, нашою посестрою. Спочила Домка Завадівська на цвинтарі св. Матвея біля чоловіка Михайла.

Родині висловлюємо найщиріші співчуття. Прощай, дорога Посестро!

Нехай залишиться світлою пам’ять про Тебе, а гостинна американська земля буде Тобі легкою!

Управа і членки 49-го Відділу СУА,
Боффало, Н.-Й.
Уляна Лоза, голова Відділу.

ДОБРОДІЙСТВО

ПРЕСОВИЙ ФОНД ЖУРНАЛУ „НАШЕ ЖИТТЯ”

ПОЖЕРТВИ ЗА ЛЮТИЙ 2007 р.

Оплачуючи річну передплату журналу „Наше Життя”, багато наших читачів додає і пожертву на Пресовий Фонд журналу.

Ми щиро дякуємо за Ваше ласкаве бажання підтримати Видавничий Фонд і підставити плече у скрутну хвилину.

Пожертви:

По 10 дол. – Ірена Юрчик, Анна Столярська, Ніна Коропей, Марія Кузьма; по 20 дол. – Софія Леськів, Неоніла Кузич, Анна Макух; 25 дол. – Степан і Марія Дупляки; 30 дол. – Дарія Яворівська; 50 дол. – 129-й Відділ СУА; 100 дол. – Марія Кульчицька.

Замість квітів...

Замість квітів на могилу бл. п. Марії Ріпецької, яка відійшла у вічність 1 грудня 2006 р., складаємо на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя” 100 дол. Родині висловлюємо найщиріші співчуття.

Роман і Анна Байляки.

У світлу пам'ять бл. п. Ніни Самокіш складаю 25 дол. (через 64-й Відділ СУА) на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”.
Ярослава Стасюк.

У світлу пам'ять бл. п. Дам'яна Поритка складаю 100 дол. на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”.
Дружина Люся Поритко.

У пам'ять бл. п. Данила Більовщука складаю 30 дол. (через 83-й Відділ СУА) на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”. Родині висловлюю щирі співчуття.
Юліяна Сусь.

У світлу пам'ять бл. п. Марії Зубрицької на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя” склали: 200 дол. – дочка Хризанта ЯнгЛек; по 20 дол. – Михайлина Баран, Анна Слободян, Анна і Ярослав Харчущини, Ірина Теслюк; 15 дол. – Меланія Кокорудз; по 10 дол. – Сильвія Д. Кузів, Стефанія і В. Кучеряві, Льоля Савеська, Корнелія Лонкевич, Ольга Равлюк, Ганна Щепко, Галина Щепко, Єгі Хоманчук; по 5 дол. – Зоя Турчин, Галя Телюк, Катерина Борис, Филипа Стапай, Еля Доняк, Єва Новицька. Разом 425 дол.

13 січня ц. р. на 100-у році життя відійшла у вічність бл. п. Домка Завадівська – довголітня членка нашого 49-го Відділу СУА у Боффало. Для вшанування її пам'яті членки і приятелі склали по-

жертви 555 дол. Ми розділили цю суму – 275 дол. на Суспільну опіку СУА (допомогу „Бабусям”) і 280 дол. на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”.

На Пресовий Фонд склали: 75 дол. – Анджела Костів; по 40 дол. – Анна і Петро Полішуки, Уляна Лоза; 30 дол. – Анна Заньків; по 25 дол. – Таня Паславська, Оксана Салдит, Марта і Мар'ян Стасюки; 20 дол. – Малина Дзюба. Разом 280 дол. Родині висловлюємо щирі співчуття.

Уляна Лоза, голова Відділу.

Ліда Стасюк, заступниця голови й імпрезова референтка Відділу.

У пам'ять дорогого Василя Мочули складаю 50 дол. на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”.

Лідія Козак.

У світлу пам'ять бл. п. Івана Кизика складаю 25 дол. на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”. Родині висловлюю щирі співчуття.

Валентина Чудовська.

У світлу пам'ять бл. п. Ігоря Соневицького складаю 25 дол. на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”, родині висловлюю щирі співчуття.

Валентина Чудовська.

У світлу пам'ять приятельки зі шкільних років Любомири Мокрівської-Венгринович складаємо 75 дол. (через 106-й Відділ СУА) на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”.

Братові Іванкові висловлюємо щирі співчуття.

Надя Баб'як, Надя Бігун, Ірина Остап'юк, Ярослава Кукіль, скарбник Відділу.

Замість квітів на могилу бл. п. Богдана Дем'янчука, чоловіка довголітньої членки і голови Відділу Олі Дем'янчук, складаю 20 дол. на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”.

Олі та родині висловлюю щирі співчуття.

Марійка Антонів.

Лукія Медицька, скарбник Відділу.

**ЩИРО ДЯКУЄМ
НАШИМ ВЕЛИКОДУШНИМ ЖЕРТВОДАВЦЯМ!
ЕКЗЕКУТИВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ.**

СУСПІЛЬНА ОПІКА СУА

ПОЖЕРТВИ ЗА ЛЮТИЙ 2007 р.

The amount of \$252.93 has been donated by A.G. Edwards & Sons, Inc.

ДОПОМОГА СИРОТАМ В УКРАЇНІ

12-й Відділ США, Парма, Ог. склав **500 дол.** на допомогу сиротам в Україні. **Марійка Васирина**, референтка суспільної опіки 12-го Відділу.

The amount of **\$560.00** has been donated by the Ukrainian Women's League of America branch **14, Atlanta, GA.** **Dorothy Garson**, treasurer.

Фінансова комісія Америки СФУЖО склала **600 дол.** на допомогу сиротам в Україні.
Марія К. Захаріясевич, скарбник.

Разом зі щирими співчуттями замість квітів на могилу **бл. п. Мілі і матері Рогожих** складаю **50 дол.** на оплату коштів поїздки дітей з Херсонщини до Галичини під час великодніх свят. Родині висловлюю щирі співчуття.
Ірина Кашубинська.

Замість квітів на могилу **св. п. Ірини Копач** складаю **50 дол.** на оплату коштів поїздки дітей з Херсонщини до Галичини під час великодніх свят.

Дорогій Мартусі висловлюю щирі співчуття.

Ірина Кашубинська.

ДОПОМОГА “БАБУСЯМ” В УКРАЇНІ

99-й Відділ США у Вотервліті, Н. Й. склав **220 дол.** на допомогу “Бабусям” в Україні.

Любомира Мокій, скарбник 99-го відділу США.

З нагоди 75-літніх уродин членки 91-го Відділу США Надії Цегельської Округа Філядельфії склала пожертви на допомогу “Бабусям”: **по 75 дол.** – Надія і Юрій Цегельські, Реня і Олег Цюки, Даня Цегельська, Крис і Ляля Цегельська Де Анджели; **по 50 дол.** – Іванка і Бил Гіббарт, Богданна і Євген Михайлів; **40 дол.** – Оля Б. Цегельська; **20 дол.** – Андрій Ковальський.

Богданна Михайлів, секретарка 91-го Відділу США.

12-й Відділ США у Пармі, Ог., склав **500 дол.** на допомогу “Бабусям” в Україні.

Марійка Васирина, референтка суспільної опіки 12-го Відділу США.

71-й Відділ США склав **110 дол.** на допомогу “Бабусям” в Україні. **Анастасія Сибі**, голова Відділу.

ФОНД ЧОРНОБИЛЯ США

12-й Відділ США, Округи Нью-Джерзі, склав **345 дол.** на Фонд Чорнобиля США для допомоги хворим дітям.
Наталія Тихович, голова Відділу.

ЩИРО ДЯКУЄМО!

Дарія Дроздовська, референтка Суспільної опіки США.

Марія Соробей-Штогрин, скарбник Суспільної опіки США.

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ США

ПОЖЕРТВИ ЗА ЛЮТИЙ 2007 р.

500 дол. – д-р Любомир і Марія Явні (86) замість дарунків під ялинку; **490 дол.** – 33-й Відділ США, Огайо; **440 дол.** – 33-й Відділ США, Ілінойс; **250 дол.** – Богдан і Христя Сеники (90), Ганна Зирук; **220 дол.** – д-р Лідія Балтарович, Андрій Голинський, Галина Костанюк, (111), 45-й Відділ США, 95-й Відділ США; **160 дол.** – д-р Ольга Сохан (86) замість дарунків під ялинку; **110 дол.** – Діонізія Брочинська (108), Микола Гайдич (89), Paul & Olena Oberleitner (98), д-р Арета Подгородецька, Бернард і Анна Кравчуки (98), **50 дол.** – Євген і Євгенія Івашкови, (83), **25 дол.** – Bohdan & Ksenia Koczeniowski, **21 дол.** – Рената Бігун (28).

ЗБІРКА НА СТИПЕНДІЙНУ АКЦІЮ США

1 лютого ц. р. референтка стипендій 49-го Відділу США Оксана Салдит розпочала збірку на Стипендійну акцію США: проголосили заклик до громадянства на Патріархальній радіопрограмі й роздали під церквами звіти про зібрані фонди з 2006 р. Збірку продовжили до кінця березня 2007 р. Перша частина списків: **по 300 дол.** – д-р Уляна Лоза, Ігор і Елейн Занькови; **по 100 дол.** – Анна Ганицька, Оксана Салдит, 49-й Відділ США; **по 50 дол.** – д-р Стефан Осадца, Ореста Перейма, Петро і Анна Поліщуки, Неоніля Сайкевич, Емілія Святківська; **30 дол.** – Тетяна Паславська; **25 дол.** – Оксана Бережницька; **по 20 дол.** – Марія Дранка, Васирина Осташук; **15 дол.** – Віра Мальчевська.

Сердечно дякуємо референтці стипендій 49-го Відділу США Салдит Оксані за невтомну працю, а добродіям за жертвовність і підтримку Стипендійної акції США.

Висловлюємо щирі подяку референтці стипендій 99-го Відділу США Любомирі Є. Мокій за витривалу працю упродовж багато років та проведення збірки „на коляду” для оплати стипендій сиротам-стипендіатам 99-го Відділу США.

Усім жертводавцям спасибі!

Склали: **по 100 дол.** – Євгенія Макух, Тарас і Юліяна Шепеляві; **по 50 дол.** – Elmer F. & Olga Bertsch, Ярослав і Теодора Кушнірі, William & Natalka Verzole; **40 дол.** – Марія Карабін; **по 30 дол.** – Теодор і Маргарета Федаки, Іван і Марія Філь, Ігор Коргун, о. Михайл і Ольга Мищуки; **по 25 дол.** – Іван і Софія Галайко, Семен і Катерина Ксеничі; **по 20 дол.** – Олександра Боднар, Павло Боднар, John & Orsysia

Calka, John & Helen Demczar, Люба Кушнір-Дрянська, М. Ніч Філ, Фейронія Кошикар, Марія Кулик, Михайло Луценко, Тарас і Леся Міщуки, Stanley & Kay Mochulsky, Dorothy Mokey, Любомира Е. Мокій, Ірена Мирон, Павло і Теодозія Шевчуки, Peter Spinak, Михайло Заблоцький, Nick Zavisny. Іван і Ольга Зендрані; **по 15 дол.** – John & Jean Ihnatolya; **по 10 дол.** – Катерина Хорват, Іванка Цьолко, Анна Коцан, Володимир Літинський, Antony & Diana Pasinella, Олександр і Аліса Сердюки, Катерина Терлецька, Калина Тисяк, Aksenio Urban, Julia Wancko, Андрій Васічко, Анна Жеребинська; **8 дол.** – Василь Роман; **по 5 дол.** – Dorothy Diduch, Marion Locke, Марія Скалій. **Разом 1,098 дол.**

Замість квітів...

Замість квітів на могилу **Данила Біловщука** складаю **25 дол.** (через 89-й Відділ СУА) на Стипендійну акцію СУА. Родині висловлюю глибокі співчуття. **Михайлина Баран**, пресова референтка Відділу.

In lieu flowers and memory of **Danylo Bilowchuk** we donate **\$30.00** to the UNWLA Scholarship Program.

Dr. Andrew & Renya Nychka, Armonk, New York.

In memory of our **father, Petro Nowak**, who died August 17, 2006, **\$140.00** was donated to the UNWLA Scholarship Program by the members of the UNWLA Chicago Regional Council.

Irene and Luba Nowak, UNWLA Branch 36

Замість квітів на могилу **бл. п. Люби Коршовської-Турчак** складаємо **25 дол.** на Стипендійну акцію СУА (через 98-й Відділ СУА). Синам Любкові, Олегові і родині висловлюємо ширі співчуття.

Орися і Юрій Яцусі.

ЩИРО ДЯКУЄМО!

Марія Полянська, референтка стипендій СУА.

М. Орися Яцусь, скарбник стипендій СУА.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ В НЬЮ-ЙОРКУ

Пожертви за листопад 2006 р.

ТРИВАЛИЙ ФОНД

На Меморіальний Фонд ім. Анни Байко та Марії і Миколи Стисловичів **2,000 дол.** склала **Оксана Байко.**

На Тривалий Фонд ім. Юрія і Аніси Мицаків **2,000 дол.** склала **Юрій і Аніса Мицаки.**

На Меморіальний Фонд ім. Івана Кріля **3,000 дол.** склала **Мирон і Марійка Мартюки.**

На Тривалий Фонд ім. Василя і Бригіти Сосяків **3,000 дол.** склав **Василь Сосяк.**

ПОЖЕРТВИ

30,000 дол. – Федеральна Кредитова Кооператива „Самопоміч”, Н. -Й.; **по 10,000 дол.** – д-р Ігор і Сусанна Рак, Стефан і Володимира Сливоцькі, Юліян і Марія Бачинські; **5,061 дол.** – Марко і д-р Аріядна Бахи; **по 5,000 дол.** – The Heritage Foundation of First Security Federal Savings Bank, Орест і Лідія Білоуси; **4,000 дол.** – Карло і Роксоляна Подпірки; **3,000 дол.** – Ярослав і Катря Червоняки; **по 2,000 дол.** – Yuri Yanchyshyn & Deborah Moore, Андрій Ленчик, проф. Ярослав і Алла Лешки; **по 1,500 дол.** – Ярослав і Марія Томоруги, Андрій і Людмила Курилки, Аня Савадж, Микола і Ірена Андреадіси; **по 1,000 дол.** – George Sawicki & Marie T. Menendez, Микола Галів, 62-й Відділ СУА, Люба Фірчук, 113-й Відділ СУА, 83-й Відділ СУА, д-р Роман і Анна Аліськевичі, Богдан і Дарія Кекіші, Стефан і Святослава Качараї,

д-р Андрій і д-р Таїса Нагірна Рак, Володимир і Лідія Магуни, д-р Володимир і Христина Баранецькі, Омелян Стешин, Наталія Титла, Зенон і Доля Кріслаті, Андрій і Ольга Ільницькі, Орест і Дарія Темницькі; **713 дол.** – 90-ий Відділ СУА; **по 500 дол.** – Self Reliance (NJ) Federal Credit Union, Clifton, NJ, Теодозій і Ольга Зазулі, Борис Галаган, 86-й Відділ СУА; **400 дол.** – Христина Брикович; **по 300 дол.** – Орест і Христина Ганаси, Стефанія Семущак; **250 дол.** – Українська Американська Координаційна Рада; **по 200 дол.** – Роман і Марта Навроцькі, Максим Пизюр і Ганя Кріль; **по 150 дол.** – Лідія Закревська, Ярослав і Ірина Куровицькі, проф. Володимир Петришин; **113 дол.** – Н.Н.; **по 100 дол.** – Марта Федорів, 49-й Відділ СУА, Олег і Леся Коверко, д-р Ярослав Заліпський, Анна і Роман Максимовичі; **по 50 дол.** – Володимир і Параскевія Шпачинські, Люба Гуралечко, Василь Никифорок, Михайло і Ольга Ільківи; **по 35 дол.** – Ольга Балабан, Ірена Воробець; **30 дол.** – Надія Масик; **по 25 дол.** – Василь Шуст, Михайло Вашкурак; **по 20 дол.** – Богдан Маланяк, Микола Мілянчик, Стефан Кушнір; **15 дол.** – Тамара Сидоряк; **12 дол.** – Христина Баранецька; **по 10 дол.** – Adrian Wugamji, Люба Шевченко, Ярослава Ставнича, Марія Захарієвич; **5 дол.** – Зенон Баган.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА РОЗБУДОВУ МУЗЕЮ

У пам'ять мого чоловіка **бл. п. Михайла Білика** складаю **3,000 дол.** **Ярослава Білик.**

Продовження на стор. 36.

Таня Д'Авіньйон, Писанки.

Ніна МУДРИК-МРИЦ

Заспівали дзвони великодні:
Божий Син воскрес для нас сьогодні!

Поспішають з писанками діти
Радісну Гагілочку зустріти.

Біля церкви Гагілочка ждала,
Пісенькою дітей привітала.

І веселі почались забави –
Кривий танець, хороводи жваві.

І вела перед Гагілка славна,
Як навчає звичай здавен-давна.

Леонід ПОЛТАВА

ВЕЛИКОДНІ ПИСАНКИ

Що за дивнії яєчка
Наша курочка знесла!
Намальоване гніздечко,
Ще й пташиночка мала,
Навкруги – барвисті квіти,
Жовті, сині гілочки...

Чи здогадуєтесь, діти,
Що це? Певно – писанки!
Їх не курочка знесла,
Їх матуся принесла,
Ми гуртом розмалювали
Для святкового стола:

Сяють наші писанки, –
Як весняні квіточки!

Катерина ПЕРЕЛІСНА

ПРОЛІСОК

Я – пролісок синенький,
І перший на весні
Сказати вам раденький:
„Кінець! Кінець зими!”

З-під снігу мій листочок
До сонця простягну
І ніжний мій дзвіночок
Вітатиме весну.

ВЕЛИКДЕНЬ

Ми довго чекали Великодня. Дивились на іній – уявляли білий вишневий цвіт.

Вербної неділі принесли з церкви освячену лозу. Хльоскали нею тата, маму, братиків, сестричок – так проганяли зиму, приказуючи: “Не я б’ю, лоза б’є... За тиждень – Великдень”.

Чекали Великодня...

І от урочисто в церкві задзвонили дзвони. Зійшло веселе весняне сонечко і сповістило рясним промінням: “Христос воскрес!” Надворі розтала крига. З’явилася зелена травиця й тихо шелестить: “Христос воскрес!”

Вмивайтесь, милі хлопчики й дівчатка, і притулюймо до щічок червоне яєчко, щоб завжди бути гарними. Перехрестімося до ікони, помолімося “Отче наш” і сідаймо до святкового столу, сказавши всім, хто в хаті:

– Христос воскрес!

Пообідавши, всі виходьмо з хати, хай невидимо увійдуть до неї наші родичі, яких уже немає на білому світі, й теж покуштують великодніх страв.

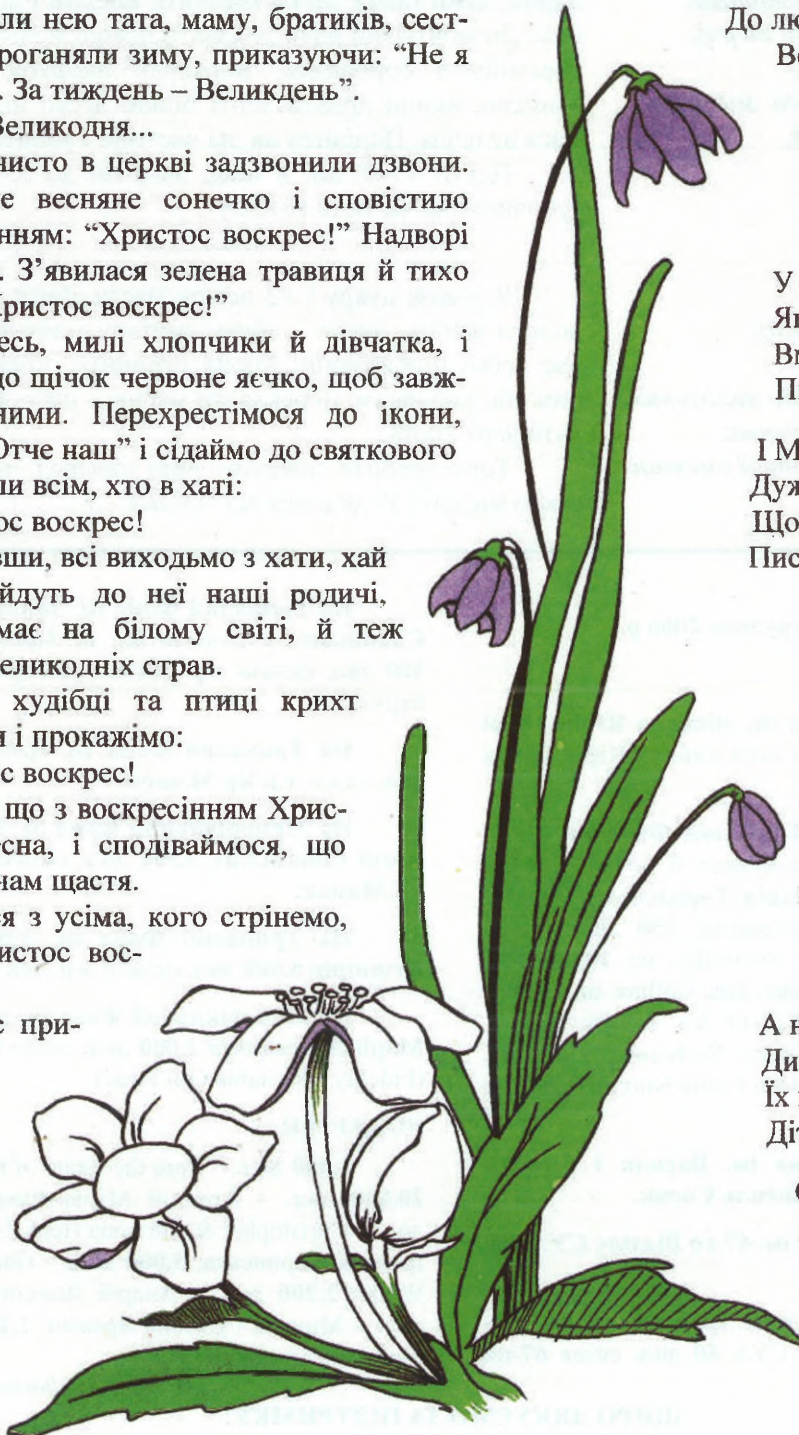
Винесім худібці та птиці крихт свяченої паски і прокажімо:

– Христос воскрес!

Радіймо, що з воскресінням Христа настала весна, і сподіваймося, що вона принесе нам щастя.

Вітаймося з усіма, кого стрінемо, словами: “Христос воскрес!”

А як нас привітають,
відповідаймо:
“Воістину воскрес!”

МАРИНЧИНА ПИСАНКА

Як весні раділа
Кожна людська хата, –
До людей зближались
Великодні свята.

Готувались люди –
І дорослі, й діти:
Як же то найкраще
Їх собі зустріти.

У Маринки мама –
Як усе до свята –
Вміє дуже гарно
Писанки писати.

І Маринка маму
Дуже попросила,
Щоб її писати
Писанку навчила.

Сіли мама й доня
Писанку писати.
І матуся доні
Стала повідати,

Що іде
Великдень,
Зовсім
недалечко,
І чому виходить
Писанка з яєчка.

А на ній всі знаки
Дихають віками.
Їх передавали
Дітям їхні мами.

Ось уже й Великдень
Зовсім недалечко.
У Маринки
писанка
Вийшла із
яєчка.

ТОРТ МИГДАЛЕВИЙ З МОРКВОЮ

9 жовтків,
9 білків,
1,3/4 горнятка звичайного цукру,
1,1/2 горнятка звареної моркви,
втертої на дрібній терці,
шкірка і сік з цитрини,
2,1/2 горнятка змеленого мигдалю,
2 повні ложки борошна,
1 ложечка ванілі.

Маса

12 ложок масла (збитого),
9 ложок цукру-мучки,
1/2 ф. горіхів лісових або волоських,
присмажених і змелених.
1 горнятко збитої солодкої сметанки.

Збити жовтки з 1 горнятком цукру на густу піну, окремо збити білки, додаючи потроху цукор, під кінець поволі, постійно збиваючи, досипати 3/4 горнятка борошна.

2 тортівниці змастити маслом, викласти восковим папером, який також легко змастити маслом і посипати борошном. До жовткової маси додавати поволі мелений мигдаль, на перемену з борошном, морквою, шкіркою з цитрини і ваніллю, вкінці додати збиті білки, легко підбиваючи, щоб маса не осіла. Поділити на дві частини і вилити у тортівниці.

Пекти 45-50 хв. в печі, нагрітій до 350°. Спробувати зубочисткою чи тісто готове.

9 ложок цукру і 12 ложок масла збити до пухкої піни, додати ваніль, потім – збиту сметану і змелені горіхи, весь час легко підбиваючи. Коржі скропити помаранчевим лікером або коньяком, перекласти масою і цією ж масою помасити верх торта.

Торт зробити декілька днів наперед, щоб тісто пересякло масою і з'єдналися всі "смаки".

Продовження зі стор. 33.

Пожертви за грудень 2006 р.

ТРИВАЛИЙ ФОНД

На Тривалий Фонд ім. диякона Юрія і Зорі Малаховських 500 дол. склали: диякон Юрій і Зоря Малаховські.

На новостворений Тривалий Фонд ім. Марії Городецької, який започаткували її дочки Оксана Городецька і Наталія Дарія Городецька, склали: 5,000 дол. – Оксана Городецька; 250 дол. – Ада Кулик; 200 дол. – Renee Vozonsky; по 100 дол. – Ксеня Кузьмич, Марія Тимяк, Jane Collins; по 50 дол. – Тереса Бень, Elizabeth Ballard, Mr. & Mrs. John T. Reamy, Robert & Una Katter, Kichorowsky Family, Suzanne Liggett; 25 дол. – Jean Leslie Norcross, Pauline A. Cochrane.

На Тривалий Фонд ім. Василя і Бригіти Сосяків 1,905 дол. склав Василь Сосяк.

На Тривалий Фонд ім. 67-го Відділу СУА 500 дол. склав 67-ий Відділ.

У пам'ять бл. п. Богдана Артимишина на Тривалий Фонд 67-го Відділу СУА 50 дол. склав 67-ий Відділ.

На Тривалий Фонд ім. Зиновія і д-р Теодозії Савицьких у пам'ять бл. п. Зиновія Савицького 100 дол. склали д-р Татяна Доберчак і Марта Доберчак.

На Тривалий Фонд ім. Ірени Моцюк 2,500 дол. склав д-р Яр Моцюк.

На Меморіальний Фонд ім. Зиновія і д-р Теодозії Савицьких 2,500 дол. склала Аніса Савицька-Мицак.

На Тривалий Фонд ім. д-ра Лева і Ірени Кушнірів 5,000 дол. склали д-р Лев і Ірена Кушнірі.

На Меморіальний Фонд ім. д-ра Дмитра і д-р Марії Ярославичів 2,000 дол. склав Петро Ярославич (Fidelity Charitable Gift Fund).

ПОЖЕРТВИ

2,000 дол. – from the estate of Helen F. Schlawer;
20,000 дол. – Аркадій Мулак-Якцівський; 5,010.32 дол. – Christopher & Adrianna Henkels; 5,000 дол. – д-р Ірена Комаринська; 3,000 дол. – Gary & Irene Tuskuj Wolfe; 2,200 дол. – Андрій Лопатинський; по 2,000 дол. – Микола і Оксана Яремки; 1,100 дол. – Юрій і Марія Пазуняки;

Закінчення в наст. числі.

ЩИРО ДЯКУЄМО ЗА ПІДТРИМКУ!
Управа і адміністрація УМ.

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ПОЧЕСНА ГОЛОВА СУА

Анна Кравчук

Ірина Куровицька — голова СУА

ЕКЗЕКУТИВА

Оксана Фаріон
Марта Данилюк

Софія Геврик

Маріянна Заяць

Лідія Баб'юк
Марія Томоруг'
Рома Шуган
Рената Заяць
Ірена Стецьків
Віра Кушнір

РЕФЕРЕНТУРИ

Дарія Дроздовська
Христина Швед
Уляна Кобзар
Марія Полянська
Ольга Тритяк
Марія Гавриляк

- 1-ша заступниця голови
- 2-га заступниця голови для справ організаційних
- 3-тя заступниця голови для справ культури
- 4-та заступниця голови для справ зв'язків
- протоколярна секретарка
- українськомовна секретарка
- фінансова секретарка
- скарбник
- вільна членка
- вільна членка

- суспільної опіки
- виховна
- музейна
- стипендій
- архівальна
- здоров'я і довілля

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Дарія Завадівська
Христина Хомин-Іжак
Надія Савчук
Марта Стасюк
Катерина Воловодюк
Іванна Шкарупа
Любомира Калін
Галина Шулевська
Люба Кушнір-Дряньська
Уляна Глинська

- Дітройт
- Філадельфія
- Нью-Йорк
- Північний Нью-Йорк
- Нью-Джерзі
- Огайо
- Чикаго
- Нова Англія
- Центральний Нью-Йорк
- зв'язкова віддалених відділів

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Іванна Ратич
Надія Цвях
Анна Рак
Лідія Закревська
Леся Гой

- голова
- членка
- членка
- заступниця членки
- заступниця членки

Оксана Скипакевич Ксенос — парламентарист

Ірена Чабан — головний редактор журналу "Наше Життя"
Тамара Стадниченко — редактор англійської частини журналу

THE NATIONAL BOARD OF THE UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

HONORARY PRESIDENT

Anna Krawczuk

Iryna Kurowyckyj — President

EXECUTIVE COMMITTEE

Oxana Farion
Marta Danyluk
Sophia Hewryk
Mary Ann Zajac
Lidia Babiuk
Maria Tomorrow
Roma Shuhan
Renata Zajac
Irena Stecki
Vera N. Kushnir

- 1-st Vice President
- 2nd VP — Membership
- 3rd VP — Culture
- 4th VP — Public Relations
- Recording Secretary
- Corresponding Secretary (ukr.)
- Financial Secretary
- Treasurer
- Member-at-Large
- Member-at-Large

STANDING COMMITTEES

Daria Drozdovska
Christine R. Shwed
Ulana Kobzar

Maria Polanskyj
Olga Trytyak
Maria Havrylyuk

- Social Welfare Chairwoman
- Education Chairwoman
- Art/Museum Chairwoman
- Scholarship/Student Sponsorship Program Chairwoman
- Archives Chairwoman
- Health and Environment Chairwoman

REGIONAL COUNCILS

Daria Zawadiwsky
Christine Chomyn-Izak
Nadia Sawczuk
Martha Stasiuk
Kateryna Wolowodiuk
Iwanna Shkarupa
Lubomyra Kalin
Halyna Shulewsky
Luba Kushnir Dryansky
Uljana Hlynsky

- Detroit
- Philadelphia
- New York City
- New York - North
- New Jersey
- Ohio
- Chicago
- New England
- New York - Central
- Liaison for Branches-at-Large

AUDITING COMMITTEE

Joanna Ratych
Nadia Cwiach
Anna Rak
Lidia Zakrewsky
Lesia Goj

- Chairwoman
- Member
- Member
- Alternate
- Alternate

Oksana Skypakewych Xenos — Parliamentarian

Irena Chaban — Editor-in-Chief "Our Life"
Tamara Stadnychenko — English editor "Our Life"

Канцелярія СУА / UNWLA Inc. HEADQUARTERS: 203 Second Avenue, New York, NY 10003
Tel.: (212) 533-4646 • Fax: (212) 533-5237

Електронна пошта / e-mail: unwla@unwla.org
Website: www.unwla.org

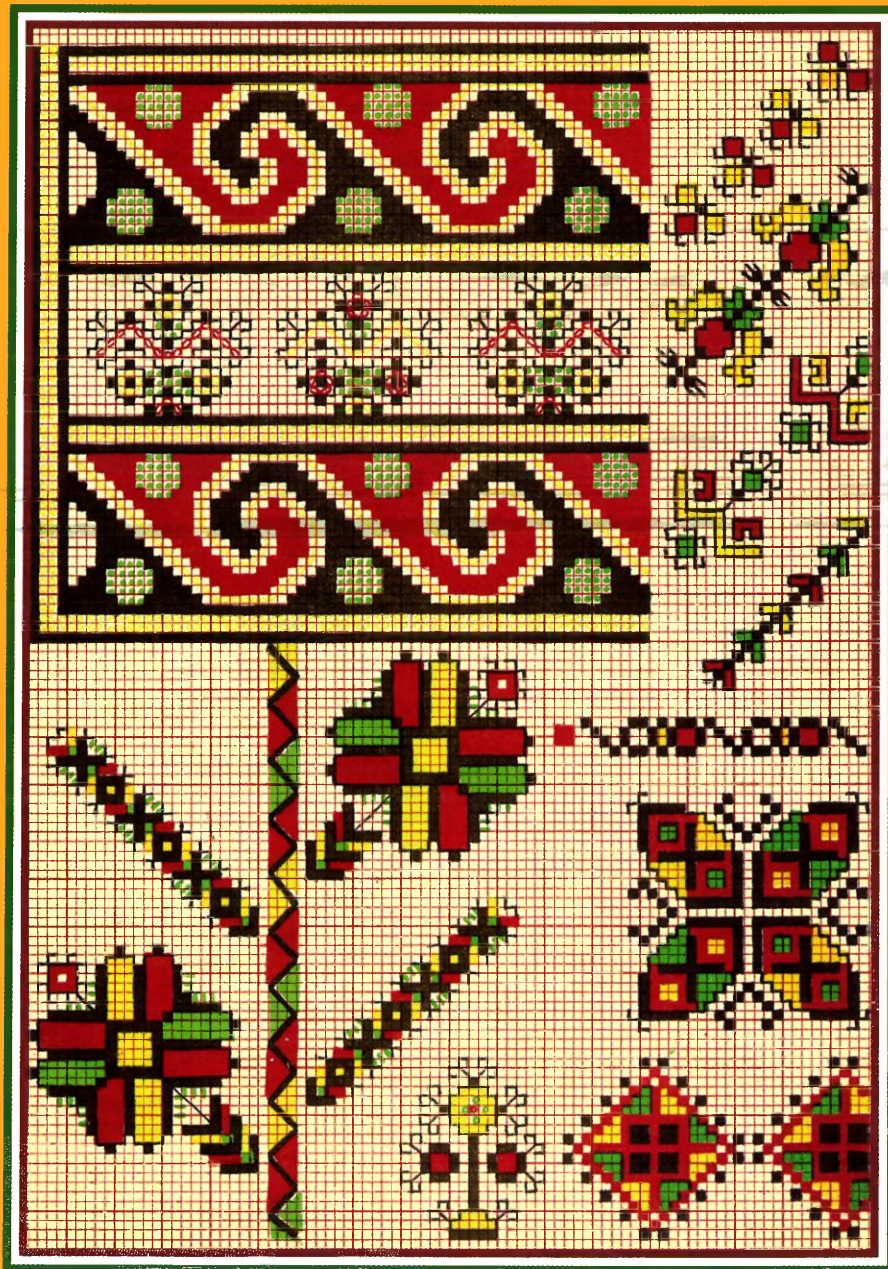
Адміністратор бюро — **Наталія Дума**
Office administrator — **Natalia Duma**
Години урядування: 8:30 – 2:00

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА / UNWLA Inc. SCHOLARSHIP PROGRAM:

171 Main Street, P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024
Tel.: (732) 441-9530 • E-mail: MariaPolanskyj@verizon.net
Maria Polanskyj, Chair

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ / THE UKRAINIAN MUSEUM:

222 East 6th Street, New York, NY 10003
(212) 228-0110 • Fax (212) 228-1947
E-mail: info@ukrainianmuseum.org
Website: www.ukrainianmuseum.org

*Взори з жіночих сорочок із Покуття й Буковини.
"Українські Взори", серія 4, ст. 4. Видання СУА.*